Ročník 1988

Sbírka zákonů

Československá socialistická republika

ČESKÁ SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA | SLOVENSKÁ SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

Částka 38 | Vydána dne 14. listopadu 1988 | Cena Kčs 2,60

OBSAH:

169. Ústavní zákon o změnách průběhu státních hranic na hraničních vodních tocích s Polskou lidovou republikou

170. Usnesení Federálního shromáždění o schválení zákonného opatření předsednictva Federálního shromáždění, kterým se mění a doplňuje zákon č. 93/1951 Sb., o státním svátku, o dnech pracovního klidu a o památných a významných dnech

171 Zákon, kterým se mění a doplňuje zákon č. 161/1982 Sb., o odvodech do státního rozpočtu, a zákon č. 164/1982 Sb., o důchodové dani

172. Zákon o zemědělské dani

173. Zákon o podniku se zahraniční majetkovou účastí

174. Zákon o ochranných známkách

175. Zákon, kterým se mění zákon č. 144/1970 Sb., o Státní bance československé

176. Usnesení předsednictva České národní rady o vyhlášení doplňovací volby do Národního výboru hlavního města Prahy ve volebních obvodech č. 203 a 204 (Praha 4 - Jižní Město) a č. 205 a 206 (Praha 5 - Jihozápadní Město)

177. Vyhláška federálního ministerstva dopravy a spojů, kterou se mění a doplňuje vyhláška č. 68/1964 Sb., o přenesení působnosti státní správy ve věcech drah, a vyhláška č. 11/1979 Sb., o působnosti správ celostátních drah na úseku státního odborného technického dozoru na dráhách

178. Vyhláška federálního ministerstva vnitra, kterou se mění a doplňuje vyhláška federálního ministerstva vnitra č. 119/1984 Sb., kterou se provádí zákon o občanských průkazech

179. Vyhláška federálního ministerstva zahraničního obchodu, kterou se mění a doplňuje vyhláška č. 41/1985 Sb., o neobchodních vývozech a dovozech věcí

180. Vyhláška federálního ministerstva zahraničního obchodu, kterou se mění a doplňuje vyhláška č. 9/1988 Sb., o osvobození osobních počítačů, mikropočítačů a barevných televizních přijímačů od dovozního cla

181. Vyhláška federálního ministerstva zahraničního obchodu, kterou se mění vyhláška č. 51/1986 Sb., kterou se provádí celní zákon

169

ÚSTAVNÍ ZÁKON

ze dne 9. listopadu 1988

o změnách průběhu státních hranic na hraničních vodních tocích s Polskou lidovou republikou

Federální shromáždění Československé socialistické republiky se usneslo na tomto ústavním zákoně:

§ 1

Federální shromáždění souhlasí se Smlouvou mezi Československou socialistickou republikou a Polskou lidovou republikou o průběhu státních hranic v souvislosti s výsledky prvního společného přezkoušení průběhu československo-polských státních hranic na hraničních vodních tocích, podepsanou ve Varšavě dne 10. prosince 1986.

§ 2

Změny hranic Československé socialistické republiky a hranic České socialistické republiky a Slovenské socialistické republiky podle Smlouvy uvedené v § 1 nabývají platnosti dnem, kdy vstoupí v platnost tato Smlouva.

§ 3

Tento ústavní zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Husák v. r.
Indra v. r.
Adamec v. r.

170

USNESENÍ

Federálního shromáždění

ze dne 8. listopadu 1988

o schválení zákonného opatření předsednictva Federálního shromáždění, kterým se mění a doplňuje zákon č. 93/1951 Sb., o státním svátku, o dnech pracovního klidu a o památných a významných dnech

Federální shromáždění Československé socialistické republiky schvaluje podle čl. 58 odst. 4 ústavního zákona o československé federaci zákonné opatření předsednictva Federálního shromáždění ze dne 21. září 1988 č. 141 Sb., kterým se mění a doplňuje zákon č. 93/1951 Sb., o státním svátku, o dnech pracovního klidu a o památných a významných dnech.

Indra v. r.

171

ZÁKON

ze dne 8. listopadu 1988,

kterým se mění a doplňuje zákon č. 161/1982 Sb., o odvodech do státního rozpočtu, a zákon č. 164/1982 Sb., o důchodové dani

Federální shromáždění Československé socialistické republiky se usneslo na tomto zákoně:

Čl. I

Zákon č. 161/1982 Sb., o odvodech do státního rozpočtu, se mění a doplňuje takto:

1. V § 2 odst. 1 se vypouští ustanovení písmene e).

2. V § 4 odst. 1 písm. a) se za slovy „zřídelních organizací" doplňuje čárka a slova „a u mezinárodních hospodářských organizací" se nahrazují slovy „u odbytových a zásobovacích organizací a u organizací s převážně obchodní činností s výjimkou organizací, pro které je stanovena sazba podle písmene h)".

3. V § 4 odst. 1 se vypouští ustanovení písmene c).

4. V § 4 odst. 1 písm. h) se za slova „obchodní činnosti" doplňují čárka a slova „u nichž převažuje poskytování služeb veřejného stravování, veřejných ubytovacích služeb a služeb cestovních kanceláří" a vypouštějí se slova „u odbytových a zásobovacích organizací".

5. V § 5 odst. 2 se vypouštějí slova „uvedené v § 2 odst. 1 písm. e) a na organizace".

6. V § 7 odst. 1 na konci se písmeno e) nahrazuje písmenem d).

7. § 7 odst. 5 zní:

„(5) Sazba příspěvku činí 50 % ze základu příspěvku s těmito odchylkami:

a) 20 % u lázeňských organizací včetně vojenských lázeňských a rekreačních zařízení, u organizací veřejné automobilové dopravy, u organizací s obchodní činností poskytující převážně služby veřejného stravování, veřejné ubytovací služby a služby cestovního ruchu, u nakladatelských a vydavatelských organizací, u organizací vodního hospodářství řízených národními výbory a ústavů kosmetiky;

b) 20 % u organizací poskytujících služby z části základu příspěvku podle odstavce 3, který připadá na služby veřejného stravování včetně velkovýroby jídel, služby veřejného ubytování, služby cestovního ruchu, na opravy a údržbu automobilů osobních a jednostopých motorových vozidel včetně jejich přívěsů a příslušenství a na další služby, do jejichž cen nebyl promítnut příspěvek ve výši 50 %.

Do této části základu příspěvku se zahrnují veškeré prokazatelné a samostatně evidované mzdové prostředky připadající na uvedené služby. Pokud se tento základ příspěvku samostatně nesleduje, stanoví se podle podílu výkonů za uvedené služby z celkových výkonů s přesností na desetiny (bez zaokrouhlení);

c) 10 % u organizací řízených federálním ministerstvem dopravy a spojů s výjimkou výzkumných ústavů, projektových, projektově inženýrských a inženýrských organizací, u organizací městské hromadné dopravy a u koncernů Dopravní podnik hlavního města Prahy a Dopravní podniky hlavního města SSR Bratislavy a jejich koncernových podniků.".

8. V § 7 se za odstavec 5 vkládá nový odstavec 6, který zní:

„(6) Od příspěvku se osvobozují organizace bytového hospodářství.".

Dosavadní odstavec 6 se označuje jako odstavec 7.

9. V § 9 odst. 1 se v úvodní větě slova „až e)" nahrazují slovy „až d)".

10. V § 9 odst. 1 se nahrazuje tečka za ustanovením písmene e) středníkem a připojuje se ustanovení písmene f), které zní:

„f) k odčerpání prostředků za neúměrný růst vyplácených mezd a odměn za práci nebo za porušení mzdových předpisů.".

11. V § 19 se vypouští odstavec 4.

12. V § 20 se vypouštějí slova „a od organizací uvedených v § 2 odst. 1 písm. e)".

13. V § 21 odst. 1 se vypouští ustanovení písmene b). Dosavadní písmena c) a d) se označují jako písmena b) a c).

14. V § 21 odst. 2 se v úvodní větě vypouštějí slova „a organizace uvedené v § 2 odst. 1 písm. e)".

15. § 22 odst. 2 úvodní věta zní:

„(2) Federální ministerstvo financí, pokud jde o organizace, koncernové podniky a koncer-

nové účelové organizace řízené orgány federace, ministerstvo financí, cen a mezd České socialistické republiky a ministerstvo financí, cen a mezd Slovenské socialistické republiky, pokud jde o ostatní organizace, koncernové podniky a koncernové účelové organizace, mohou:".

Čl. II

Zákon č. 164/1982 Sb., o důchodové dani, se mění a doplňuje takto:

1. § 2 odst. 1 písm. f) zní:

„f) organizace s mezinárodním prvkem v Československé socialistické republice;[9])".

2. V § 2 odst. 1 se připojuje ustanovení písmene i), které zní:

„i) podniky se zahraniční majetkovou účastí;[10])".

3. V § 2 odst. 3 se vypouští ustanovení písmene d).

Dosavadní písmeno e) se označuje jako písmeno d).

4. V § 3 odst. 3 v první větě částka „100 000 Kčs" se nahrazuje částkou „150 000 Kčs".

5. § 4 odst. 1 úvodní věta zní:

„(1) Základem daně u poplatníků uvedených v § 2 odst. 1 písm. a) až g) a i) je zisk z činností tvořících předmět daně, zjištěný v účetnictví a zvýšený o:".

6. V § 4 odst. 3 se za slova „v § 2 odst. 1 písm. b) až g)" doplňují slova „a i)".

7. V § 4 odst. 5 se za slova „v § 2 odst. 1 písm. a) až g)" doplňují slova „a i)".

8. § 4 odst. 7 písm. c) zní:

„c) příjmy z úroků, nájemného a podílů na zisku (dividend);".

9. V § 5 odst. 1 písm. b) se slova „75 %" nahrazují slovy „nepřesahujícího 100 000 Kčs 20 % a z částky přesahující tuto částku 50 %".

10. V § 5 odst. 1 písm. c) se slova „70 %" nahrazují slovy „nepřesahujícího 100 000 Kčs 20 % a z částky přesahující tuto částku 50 %".

11. V § 5 odst. 1 písm. f) se slova „50 %" nahrazují slovy „nepřesahujícího 100 000 Kčs 20 % a z částky přesahující tuto částku 50 %".

12. V § 5 odst. 1 písm. g) se slova „35 %" nahrazují slovy „nepřesahujícího 200 000 Kčs 20 % a z částky přesahující tuto částku 50 %".

13. V § 5 odst. 1 se nahrazuje tečka za ustanovením písmene j) středníkem a připojuje se ustanovení písmene k), které zní:

„k) 40 % u poplatníků uvedených v § 2 odst. 1 písm. i).".

14. § 5 odst. 2 zní:

„(2) Pokud u poplatníků, pro které je sazba daně stanovena v odstavci 1 písm. a), d), e), j) a k), základ daně nepřesahuje 100 000 Kčs, činí sazba daně 20 %, je-li pro poplatníka výhodnější. Toto ustanovení se nevztahuje na případy, kdy základem daně je likvidační přebytek.".

15. § 7 odst. 1 zní:

„(1) Příspěvku na sociální zabezpečení (dále jen „příspěvek") podléhají poplatníci uvedení v § 2 odst. 1 písm. a), b), d); e) a i) a podniky a hospodářská zařízení společenských organizací s výjimkou bytových družstev, jejich svazů, poplatníků uvedených v § 2 odst. 2 písm. a) až c) a dále s výjimkou podniků a hospodářských zařízení přímo napojených na rozpočty politických stran, ústředních orgánů Revolučního odborového hnutí a dalších podniků a hospodářských zařízení vyšších orgánů společenských organizací v ekonomické působnosti Národní fronty s činností nakladatelskou a vydavatelskou a podniku Sazka.".

16. § 7 odst. 3 zní:

"(3) Sazba příspěvku činí 50 % ze základu příspěvku s těmito odchylkami:

a) u organizací řízených národními výbory, které obstarávají veřejně prospěšné služby, placené služby nebo místní výrobu a u výrobních družstev s výjimkou výrobních družstev invalidů a malých družstev služeb se sazba příspěvku snižuje za každé procento podílu stanoveného ukazatele služeb obyvatelstvu redukovaných na celkových redukovaných výkonech o 0,4 bodu, maximálně však o 30 bodů. Snížená sazba příspěvku se vypočte s přesností na desetiny (bez zaokrouhlení);

b) 20 % u Ústřední rady družstev, u svazů výrobních a spotřebních družstev, u cestovních kanceláří, u Ústředí české advokacie a Ústředí slovenské advokacie a u podniků a hospodářských zařízení vyšších orgánů společenských organizací v ekonomické působnosti ministerstva zemědělství a výživy České socialistické republiky a ministerstva zemědělství a výživy Slovenské socialistické republiky;

c) 20 % u poplatníků poskytujících služby s výjimkou poplatníků uvedených pod písmenem a) z části základu příspěvku podle odstavce 2, který připadá na služby veřejného stravování včetně velkovýroby jídel, služby veřejného ubytování, služby cestovního ruchu, na opravy a údržbu automobilů osobních a jednostopých motorových vozidel včetně jejich přívěsů a příslušenství a na další služby, do jejichž cen nebyl promítnut příspěvek ve výši 50 %.

Do této části základu příspěvku se zahrnují veškeré prokazatelné a samostatně evidované mzdové prostředky připadající na uvedené služby. Pokud se tento základ příspěvku

[9]) Zákon č. 116/1985 Sb., o podmínkách činnosti organizací s mezinárodním prvkem v Československé socialistické republice.

[10]) Zákon č. 173/1988 Sb., o podniku se zahraniční majetkovou účastí.

samostatně nesleduje, stanoví se podle podílu výkonů na uvedené služby z celkových výkonů s přesností na desetiny (bez zaokrouhlení);

d) 10 % u výrobních družstev invalidů.".

17. V § 20 odst. 3 se za slova „v § 2 odst. 1 písm. h)" doplňují slova „a i)".

18. V § 21 se slova „v § 2 odst. 1 písm. f) a h)" nahrazují slovy „v § 2 odst. 1 písm. f), h) a i)".

19. V § 22 se za slova „v § 2 odst. 1 písm. a) až e)" doplňují slova „a i)".

20. § 23 odst. 2 úvodní věta zní:

"(2) Federální ministerstvo financí, pokud jde o poplatníky řízené orgány federace, Ústřední radu družstev a organizace jí řízené a poplatníky uvedené v § 2 odst. 1 písm. f), h) a i), a ministerstvo financí, cen a mezd České socialistické republiky a ministerstvo financí, cen a mezd Slovenské socialistické republiky, pokud jde o ostatní poplatníky, mohou:".

21. V § 23 odst. 2 písm. b) se vypouští středník a na konci se připojuje tato věta: „a u poplatníků uvedených v § 2 odst. 1 písm. i) snížit sazbu daně a příspěvku nebo je od daně osvobodit, a to nejvýše na dobu dvou let od zahájení činnosti, popřípadě upravit základ příspěvku;".

Čl. III

1. Příspěvek na sociální zabezpečení, odvod ze zisku a důchodová daň podle tohoto zákona se vyměří poprvé za rok 1989.
2. Zrušují se § 50 a 64 nařízení vlády Československé socialistické republiky č. 161/1980 Sb., o finančním hospodaření výrobních hospodářských jednotek a podniků, ve znění nařízení vlády Československé socialistické republiky č. 100/1985 Sb. (úplné znění č. 106/1985 Sb.).
3. Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1989.

Husák v. r.
Indra v. r.
Adamec v. r.

172

ZÁKON

ze dne 8. listopadu 1988

o zemědělské dani

Federální shromáždění Československé socialistické republiky se usneslo na tomto zákoně:

§ 1

Úvodní ustanovení

Tímto zákonem se upravuje zemědělská daň, která zahrnuje:

a) daň z pozemků;
b) daň z objemu mezd a odměn;
c) daň ze zisku;
d) daň z příjmu občanů ze zemědělské výroby.

ČÁST PRVNÍ

DAŇ Z POZEMKŮ

§ 2

Poplatníci daně

(1) Poplatníkem daně z pozemků je každý uživatel pozemků uvedených v § 3. Pro daňovou povinnost je rozhodující, kdo je jako uživatel pozemků zapsán v evidenci nemovitostí.[1]) Není-li v evidenci nemovitostí zapsán uživatel pozemků, je poplatníkem ten, kdo pozemky skutečně užívá.

(2) Z pozemků přenechaných občanům nebo

[1]) Zákon č. 22/1964 Sb., o evidenci nemovitostí, ve znění zákona ČNR č. 157/1983 Sb. a zákona SNR č. 150/1983 Sb.
§ 2 odst. 4 vyhlášky Ústřední správy geodézie a kartografie č. 23/1964 Sb., kterou se provádí zákon č. 22/1964 Sb., o evidenci nemovitostí.

organizacím do dočasného užívání podle zvláštních předpisů[2]) platí daň z pozemků dočasný uživatel.

(3) Z pozemků, které jsou užívány jako záhumenky, platí daň z pozemků jednotné zemědělské družstvo.

(4) Je-li v evidenci nemovitostí zapsána jako uživatel společenská organizace, která přenechala pozemek svým členům k dočasnému užívání, jsou poplatníky daně z pozemků jednotliví členové.

(5) Užívá-li pozemek několik poplatníků, jsou povinni platit daň společně a nerozdílně.

§ 3

Předmět daně

(1) Předmětem daně z pozemků jsou veškeré pozemky vedené v evidenci nemovitostí jako zemědělská půda,[3]) bez ohledu na to, jsou-li skutečně obdělávány či nikoliv nebo slouží-li k jiným účelům než k zemědělské výrobě.

(2) Z nezemědělské půdy podléhají dani okrasné zahrady[3]) v užívání občanů.

(3) Zemědělská půda, která byla trvale odňata zemědělské výrobě, je vyňata ze zdanění počínaje rokem, který následuje po roce, ve kterém byl pozemek vyňat z evidence zemědělské půdy.[4])

§ 4

Osvobození od daně

(1) Od daně z pozemků jsou osvobozeny:

a) rekultivované pozemky po dobu 5 let, počínaje rokem následujícím po roce, kdy byly vráceny zemědělské výrobě;

b) pozemky, jejich části, počínaje rokem následujícím po osázení, na nichž byly osázeny:
   1. ušlechtilé druhy vinné révy v souvislé výměře alespoň 1/4 ha po dobu 6 let,
   2. ovocné sady, na nichž byly v souvislé výměře alespoň 1 ha vysázeny polokmeny, čtvrtkmeny, zákrsky nebo vřetena po dobu 4 let,
   3. chmel a bobuloviny v souvislé výměře alespoň 1/2 ha po dobu 2 let;

c) pozemky dočasně odňaté zemědělské výrobě rozhodnutím příslušného orgánu ochrany zemědělského půdního fondu,[4]) počínaje rokem následujícím po roce, ve kterém byly odňaty;

d) pozemky užívané diplomatickými zástupci pověřenými v Československé socialistické republice, konzuly z povolání a jinými osobami, které podle mezinárodního práva požívají výsad a imunity, a to za předpokladu, že nejsou československými státními občany a že je zaručena vzájemnost;

e) pozemky užívané rozpočtovými organizacemi.

(2) Poplatník uplatní nárok na osvobození od daně podle odstavce 1 písm. a) až c) v daňovém přiznání.

(3) Za rekultivované pozemky podle odstavce 1 se považují pozemky, které jsou v evidenci nemovitostí[1]) vedeny jako zemědělská půda a na nichž se před rekultivací dolovalo, povrchově těžilo, nebo které byly úvozy a cestami a dále pozemky, které nebyly obdělávány pro značný stupeň jejich znehodnocení a které po rekultivaci jsou opět vhodné pro zemědělskou výrobu. Za rekultivované se považují i pozemky, které před rekultivací byly vedeny v evidenci nemovitostí jako nezemědělská půda a po rekultivaci byly převedeny do zemědělské půdy.

§ 5

Základ daně

(1) Základem daně z pozemků je celková výměra všech pozemků podléhajících dani.

(2) Do celkové výměry všech pozemků podléhajících dani se nezapočítávají pozemky patřící k rodinným domkům a pozemky zemědělské půdy členů jednotných zemědělských družstev, které souvisejí s pozemkem, na němž je obytná budova, nebo které jsou v zastavěném území obce,[5]) činí-li jejich úhrnná výměra mimo zastavěnou plochu nejvýše 800 m^2.

(3) Převýší-li výměra pozemků rozsah stanovený v odstavci 2, započítává se do celkové výměry všech pozemků celá jejich výměra.

§ 6

Sazba daně

(1) Daň z pozemků připadající na 1 ha pozemků je odstupňována podle produkčních ekonomických skupin a je stanovena v sazebníku, který tvoří přílohu č. 1.

(2) Do produkčních ekonomických skupin se zařazují jako celek jednotlivé státní podniky hos-

[2]) Např. § 9 odst. 2 vyhlášky federálního ministerstva financí č. 119/1988 Sb., o hospodaření s národním majetkem, § 63 odst. 1 zákona č. 90/1988 Sb., o zemědělském družstevnictví, § 397, 398, 494 občanského zákoníku a § 9 zákona č. 123/1975 Sb., o užívání půdy a jiného zemědělského majetku k zajištění výroby, ve znění zákona č. 95/1988 Sb.

[3]) § 3 odst. 1 vyhlášky č. 23/1964 Sb. a příloha k vyhlášce č. 23/1964 Sb.

[4]) § 14 zákona č. 53/1966 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu, ve znění zákona č. 75/1976 Sb. (úplné znění č. 124/1976 Sb.).

[5]) § 79 odst. 3 písm. b) zákona č. 90/1988 Sb.

podařící na půdě, jednotná zemědělská družstva, školní statky a společné podniky[6]) hospodařící na půdě. Organizační jednotky semenářských, šlechtitelských a plemenářských podniků, agrokomplexu Nitra a státních hospodářských organizací vojenských lesů a statků se zařazují do produkčních ekonomických skupin samostatně.

(3) Pro ostatní uživatele půdy platí zařazení územně technické jednotky (katastrální území)[7]), ve které užívají pozemky, do produkční ekonomické skupiny.

(4) Zaplacená daň z pozemků je u organizací položkou snižující výnosy.

§ 7

Snížení daně

(1) Orgán vykonávající správu daně (dále jen „správce daně") může snížit poplatníkům daň z pozemků až o 50 %, jestliže jimi obhospodařované pozemky jsou podstatně horší ve srovnání s ostatními pozemky v témže katastrálním území. Daň nelze snížit organizacím zařazeným jako celek do některé produkční ekonomické skupiny (§ 6 odst. 2).

(2) Správce daně může na žádost poplatníka snížit nebo prominout daň z pozemků, které jsou zaplaveny, na nichž se provádějí vodohospodářské úpravy, z pozemků, které byly během roku rozhodnutím příslušného orgánu ochrany zemědělského půdního fondu zcela nebo zčásti odňaty dočasně nebo trvale zemědělské výrobě, z pozemků využívaných jako letištní pozemky a vojenská pásma, z pozemků, na nichž je zřízen národní park nebo chráněná krajinná oblast, státní přírodní rezervace, chráněné naleziště, chráněný park a zahrada, chráněná studijní plocha, chráněný přírodní výtvor, chráněná přírodní památka[8]) a ochranná pásma zřízená podle zvláštních předpisů.[9])

(3) Při snížení nebo prominutí daně se přihlíží k tomu, do jaké míry nelze pozemky plně využívat k zemědělské výrobě a zejména k ekonomickým důsledkům z toho vyplývajícím.

ČÁST DRUHÁ

DAŇ Z OBJEMU MEZD A ODMĚN

§ 8

Poplatníci daně

Poplatníky daně z objemu mezd a odměn jsou:

a) jednotná zemědělská družstva a společné podniky;[10])

b) státní podniky,[11]) jejichž zakladatelem jsou federální ministerstvo zemědělství a výživy nebo ministerstvo zemědělství a výživy České socialistické republiky nebo ministerstvo zemědělství a výživy Slovenské socialistické republiky;

c) organizace s potravinářskou výrobou v působnosti národních výborů;

d) státní hospodářské organizace vojenských lesů a statků;

e) další organizace zemědělské výroby, zemědělských služeb a potravinářské výroby a výroby pochutin stanovené v obecně závazném právním předpise.

§ 9

Základ daně

(1) Základem daně z objemu mezd a odměn je objem mzdových prostředků a odměn za práci zúčtovaných v běžném roce k výplatě snížený o odměny vyplácené podle předpisů autorského práva.[12])

(2) U jednotných zemědělských družstev se započte do základu daně uvedeného v odstavci 1 i příspěvek na částečnou úhradu nákladů sociálního zabezpečení.[13])

(3) Daň z objemu mezd a odměn zahrnuje i pojistné nemocenského pojištění.[14])

§ 10

Sazba daně

(1) Sazba daně z objemu mezd a odměn činí 50 % ze základu daně.

(2) Poskytuje-li poplatník služby veřejného

[6]) § 68 až 76 zákona č. 90/1988 Sb.

[7]) § 1 vyhlášky č. 23/1964 Sb.
§ 3 vyhlášky Federálního statistického úřadu a federálního ministerstva pro technický a investiční rozvoj č. 120/1979 Sb., o prostorové identifikaci informací.

[8]) § 3 až 6 zákona č. 40/1956 Sb., o státní ochraně přírody, ve znění pozdějších předpisů.
§ 5 až 8 zákona Slovenské národní rady č. 1/1955 Sb., SNR, o státní ochraně přírody, ve znění pozdějších předpisů.

[9]) Zákon České národní rady č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči.
Zákon Slovenské národní rady č. 27/1987 Sb., o státní památkové péči.
§ 9 zákona č. 40/1956 Sb., ve znění pozdějších předpisů.
§ 11 zákona Slovenské národní rady č. 1/1955 Sb. SNR, ve znění pozdějších předpisů.

[10]) Zákon č. 90/1988 Sb.

[11]) Zákon č. 88/1988 Sb., o státním podniku.

[12]) Zákon č. 35/1965 Sb., o dílech literárních, vědeckých a uměleckých (autorský zákon) a doplňující předpisy.

[13]) Část pátá a příloha č. 2 vyhlášky federálního ministerstva práce a sociálních věcí č. 128/1975 Sb., kterou se provádí zákon o sociálním zabezpečení, ve znění vyhlášky č. 164/1979 Sb. a vyhlášky č. 149/1988 Sb.

[14]) § 57 zákona č. 54/1956 Sb., o nemocenském pojištění zaměstnanců, ve znění pozdějších předpisů.

stravování včetně velkovýroby jídel, veřejného ubytování, cestovního ruchu, opravy a údržbu automobilů osobních a jednostopých motorových vozidel včetně jejich přívěsů a příslušenství a další služby, do jejichž cen nebyla promítnuta daň z objemu mezd a odměn (příspěvek na sociální zabezpečení) ve výši 50 %, činí sazba daně z části základu připadajícího na tyto služby 20 %.

(3) Do části základu daně podle odstavce 2 se zahrnují veškeré prokazatelné a samostatně evidované mzdové prostředky připadající na uvedené služby. Pokud se tento základ daně samostatně nesleduje, stanoví se podle podílu výkonů za uvedené služby z celkových výkonů s přesností na desetiny (bez zaokrouhlení).

ČÁST TŘETÍ

DAŇ ZE ZISKU

§ 11

Poplatníci daně

Poplatníky daně ze zisku jsou organizace uvedené v § 8.

§ 12

Předmět daně

Předmětem daně ze zisku jsou příjmy z veškeré činnosti poplatníků daně.

§ 13

Základ daně

(1) Základem daně ze zisku je zisk zjištěný v účetnictví zvýšený o:

a) částky, o které byly zvýšeny náklady nebo sníženy výnosy v rozporu s právními předpisy;

b) rozdíl, o který placené penále a pokuty převyšují přijaté penále, pokuty a náhrady škody za zaplacené penále a pokuty;

c) poplatky za znečišťování ovzduší včetně přirážky;[15])

d) přirážky k základním úplatám za vypouštění odpadních vod.[16])

O částky uvedené pod písmeny c) a d) se základ daně ze zisku zvýší, jen byly-li zahrnuty do nákladů.

(2) Základ daně ze zisku se sníží o:

a) rozdíl, o který placené úroky převyšují přijaté úroky, nejsou-li účtovány v nákladech;

b) částku odpočitatelného minima, která se určí normativem na 1 ha zemědělské půdy nebo vodní plochy, popřípadě normativem k objemu základních prostředků a zásob; podrobnosti o určení odpočitatelného minima stanoví obecně závazný právní předpis;

c) částky, které již byly u téhož nebo jiného poplatníka podrobeny dani ze zisku podle tohoto zákona, pokud jsou součástí zisku.

(3) Daň z objemu mezd a odměn je součástí nákladů poplatníka.

(4) Výdaje, jejichž rozsah nebo výše je závazně upravena pro státní podniky a pro státní hospodářské organizace zvláštními předpisy, se zahrnou pro výpočet základu daně ze zisku u všech dalších poplatníků do nákladů maximálně v rozsahu a do výše stanovené podle těchto předpisů.[17])

(5) U poplatníků, kteří nevykáží zisk nebo vykáží ztrátu, je základem daně ze zisku rozdíl úhrnu částek zvyšujících a snižujících zisk podle odstavců 1 a 2 snížený o vykázanou ztrátu.

(6) U poplatníků v likvidaci nebo zaniklých bez likvidace, pokud nelze základ daně stanovit podle předchozích odstavců, je základem daně ze zisku likvidační přebytek.

§ 14

Sazba daně

Sazba daně ze zisku činí 50 % ze základu daně.

ČÁST ČTVRTÁ

DAŇ Z PŘÍJMU OBČANŮ ZE ZEMĚDĚLSKÉ VÝROBY

§ 15

Poplatníci daně

(1) Poplatníky daně z příjmu občanů ze zemědělské výroby jsou občané, kteří provozují zemědělskou výrobu na vlastní nebo společný účet.

(2) Provozuje-li zemědělskou výrobu společně více občanů, podléhají dani společně a nerozdílně.

§ 16

Předmět daně

(1) Předmětem daně z příjmu občanů ze zemědělské výroby jsou příjmy:

[15]) Zákon č. 35/1967 Sb., o opatřeních proti znečišťování ovzduší, ve znění pozdějších předpisů.

[16]) Nařízení vlády ČSSR č. 35/1979 Sb., o úplatách ve vodním hospodářství, ve znění nařízení vlády ČSSR č. 91/1988 Sb.

[17]) Např. vyhláška federálního ministerstva financí č. 90/1986 Sb., o financování některých zařízení společenské spotřeby a některých činností výrobních hospodářských jednotek a podniků, vyhláška federálního ministerstva práce a sociálních věcí č. 57/1979 Sb., o náhradách za používání silničních motorových vozidel při pracovních cestách, ve znění vyhlášky č. 2/1984 Sb.

a) ze zemědělské výroby, lesnictví, rybníkářství provozovaných na pozemcích a vodních plochách ve vlastnictví občanů,[18]) v trvalém nebo dočasném užívání, popř. užívaných na základě jiného právního vztahu nebo provozovaných bez pozemků;

b) z vedlejší výroby a příležitostné činnosti provozované v souvislosti se zemědělskou výrobou.

(2) Za příjmy z činností uvedených v odstavci 1 se považují příjmy:

a) z rostlinné výroby bez ohledu, zda jde o pěstování běžných kultur nebo plodin (dále jen „kultury") nebo zvláštních kultur, či výrobky pěstování lesa, ostatní lesní výrobky a těžbu dřeva;

b) z živočišné výroby, a to bez ohledu, je-li provozována v návaznosti na rostlinnou výrobu či bez rostlinné výroby;

c) z prodeje zemědělských výrobků z vlastní rostlinné a živočišné produkce včetně zemědělských výrobků nakoupených nebo převzatých od jiných občanů;

d) z příležitostné činnosti, při níž se využívá výrobních prostředků sloužících zemědělské výrobě zpravidla v době, kdy nejsou plně využívány pro tuto výrobu;

e) z vedlejší výroby navazující na rostlinnou a živočišnou výrobu, ze zpracování vlastní zemědělské produkce nebo z příležitostné výroby.

(3) Za příležitostnou činnost, vedlejší výrobu, příležitostnou výrobu nebo prodej zemědělských výrobků se nepovažuje taková činnost, která je poplatníkem provozována na základě povolení národního výboru[19]) nebo přesahují-li příjmy z těchto činností po odpočtu výdajů vynaložených na jejich dosažení příjmy, které jsou předmětem daně podle odstavce 1 písm. a).[20])

§ 17

Osvobození od daně

(1) Od daně z příjmu občanů ze zemědělské výroby jsou osvobozeni diplomatičtí zástupci pověření v Československé socialistické republice, konzulové z povolání a další osoby, které podle mezinárodního práva požívají výsad a imunity, za předpokladu, že nejsou československými státními občany a že je zaručena vzájemnost.

(2) Od daně z příjmu občanů ze zemědělské výroby jsou osvobozeni členové jednotných zemědělských družstev pokud jde o příjmy, které jsou jim vypláceny družstvem jako odměna za práci, popřípadě jako splátky na náhradu za odevzdaný majetek.

§ 18

Základ daně

(1) Příjem podrobený dani z příjmu občanů ze zemědělské výroby se vypočítává podle skutečně dosažených peněžních příjmů. U poplatníků provozujících zemědělskou výrobu na pozemcích se stanoví tento příjem nejméně ve výši odpovídající součinu průměrné normy výnosnosti připadající na 1 ha zemědělské půdy a celkové výměry všech pozemků způsobilých k zemědělskému obdělávání. Příjem z rostlinné výroby ve sklenících a fóliovnících se stanoví nejméně ve výši desetinásobku příjmu vypočteného podle průměrné normy výnosnosti, pokud nelze zjistit skutečně dosažené příjmy z této činnosti.

(2) Průměrné normy výnosnosti na 1 ha zemědělské půdy jsou stanoveny v příloze č. 2.

(3) Do celkové výměry rozhodné pro výpočet příjmu podrobeného dani podle průměrné normy výnosnosti se započítávají:

a) pastviny, pokud podle předpisů o ochraně zemědělského půdního fondu nebyla uložena jejich přeměna na ornou půdu, dvěma desetinami skutečné výměry;

b) hospodářsky využívané vodní plochy třemi desetinami skutečné výměry;

c) ostatní zemědělská půda plnou výměrou;

d) ostatní nezemědělská půda,[18]) která je využívána pro zemědělskou výrobu, plnou výměrou.

(4) Stanoví-li se příjem podle průměrné normy výnosnosti, je rozhodná celková výměra pozemků uvedených v odstavci 3 podle stavu k 31. prosinci roku, za který se daň vyměřuje, popřípadě ke dni zániku daňové povinnosti během roku.

(5) Od skutečně dosažených příjmů se odečítají výdaje na dosažení a zajištění příjmů paušální částkou, a to u příjmů:

a) z živočišné výroby a ze svozu dřeva z oblastí postižených kalamitou 50 %;

b) z pěstování zvláštních kultur a ze svozu dřeva, nejde-li o případ uvedený pod písmenem a), 40 %;

c) v ostatních případech 20 %.

[18]) Příloha k vyhlášce č. 23/1964 Sb.

[19]) Nařízení vlády České socialistické republiky č. 1/1988 Sb., o prodeji zboží a poskytování jiných služeb občany na základě povolení národního výboru.
Nařízení vlády Slovenské socialistické republiky č. 2/1988 Sb., o prodeji zboží a poskytování jiných služeb občany na základě povolení národního výboru.

[20]) Tyto příjmy podléhají zdanění podle zákona č. 145/1961 Sb., o dani z příjmů obyvatelstva, ve znění pozdějších předpisů.

(6) Prokáže-li poplatník hodnověrnými doklady výdaje vyšší než stanovené v odstavci 5, sníží se skutečně dosažený příjem o prokázané výdaje. Výdaji vynaloženými na dosažení příjmů nejsou výdaje na zlepšení a rozmnožení majetku, odpisy za opotřebení nebo znehodnocení a ztráty na majetku. Částky vyplácené zemědělskými organizacemi za přísun včelstev k zemědělským hmyzosnubným kulturám mají charakter náhrady nákladů vynaložených na dosažení příjmů a nezapočítávají se do základu daně.

(7) Pro stanovení odpočitatelných výdajů podle odstavce 5 se považují:

a) za živočišnou výrobu: chov skotu, prasat, koz, koní, drůbeže, ostatních hospodářských zvířat, kožešinových a laboratorních zvířat, včel, ryb sladkovodních, bource morušového, hlemýžďů pro konzum, a to včetně produktů a výrobků z jejich chovu;

b) za zvláštní kultury: vinná réva, chmel, tabák, zelenina, ovoce, léčivé, kořeninové a aromatické rostliny, květiny a okrasné dřeviny, dřeviny ovocné, houby pěstované, výrobky pěstování lesa, ostatní lesní výrobky, semena, sadba a množitelský materiál všeho druhu, a to včetně produktů z těchto kultur. Pro účely tohoto zákona se ke zvláštním kulturám řadí též těžba dřeva.

(8) Základem daně z příjmu občanů ze zemědělské výroby jsou příjmy vypočtené podle odstavců 1, 5 a 6 snížené o částku 6000 Kčs.

§ 19

Sazba daně

Daň činí při základu daně nad Kčs	do Kčs	
—	10 000	10 %
10 000	20 000	1 000 Kčs a 20 % ze základu přesahujícího 10 000 Kčs
20 000	30 000	3 000 Kčs a 30 % ze základu přesahujícího 20 000 Kčs
30 000	40 000	6 000 Kčs a 40 % ze základu přesahujícího 30 000 Kčs
40 000	50 000	10 000 Kčs a 50 % ze základu přesahujícího 40 000 Kčs
50 000		15 000 Kčs a 60 % ze základu přesahujícího 50 000 Kčs.

§ 20

Daň stanovená paušální částkou

Správce daně může:

a) stanovit daň z příjmu občanů ze zemědělské výroby paušální částkou a její výši určit v závislosti na výši předpokládaných příjmů, které jsou předmětem daně (§ 16);

b) upravit výši daně z příjmu občanů ze zemědělské výroby placené paušální částkou nebo zrušit stanovení daně paušální částkou pro zdaňovací období následující po zdaňovacím období, v němž bylo zjištěno, že její výše již neodpovídá příjmům docilovaným z činností, které jsou předmětem daně.

§ 21

Zvýšení a snížení daně

Správce daně může:

a) zvýšit daň z příjmu občanů ze zemědělské výroby až o 30 % poplatníku, který prodává zemědělské výrobky přímo spotřebitelům nebo zaměstnává-li občany v pracovním poměru;

b) snížit daň z příjmu občanů ze zemědělské výroby vypočtenou podle § 19 až o 50 % poplatníkům starším 65 let a poplatníkům se změněnou pracovní schopností.

§ 22

Záznamní povinnost

Poplatníkům, kteří mají příjem z pěstování zvláštních kultur nebo z provozování živočišné výroby ve větším rozsahu, z příležitostné činnosti nebo vedlejší výroby, může správce daně uložit, aby vedli záznamy o skutečně dosažených peněžních příjmech a výdajích a doklady uschovávali, a to po dobu 5 let od konce příslušného zdaňovacího období.

ČÁST PÁTÁ

SPOLEČNÁ USTANOVENÍ

§ 23

Oznámení o vzniku a zániku daňové povinnosti

Poplatníci jsou povinni do 15 dnů oznámit skutečnosti rozhodné pro vznik nebo zánik daňové povinnosti správci daně, a to:

a) poplatníci podle § 2, že se stali nebo přestali být uživateli pozemků;

b) poplatníci uvedení v § 8 den vzniku nebo zániku organizace;

c) poplatníci uvedení v § 15 den zahájení nebo ukončení činnosti, z níž jim plynou příjmy podléhající dani.

§ 24

Zdaňovací období

Zdaňovacím obdobím je kalendářní rok.

§ 25

Daňové přiznání

(1) Daňové přiznání (dále jen „přiznání") k dani z pozemků je poplatník povinen podat příslušnému správci daně na rok 1989 do 15. února 1989, pokud je povinen tuto daň platit. V dalších

letech je povinen do 15. února běžného zdaňovacího období podat přiznání pouze poplatník, kterému vznikne nově povinnost k dani, nebo u něhož došlo ke změnám v okolnostech rozhodných pro vyměření daně (změna výměry užívaných pozemků, změna zařazení katastrálního území, ve kterém poplatník užívá pozemky, do produkční ekonomické skupiny a skončení doby osvobození pozemků od daně podle § 4 odst. 1 písm. a) až c).

(2) Přiznání k dani z objemu mezd a odměn a k dani ze zisku je poplatník povinen podat příslušnému správci daně každoročně do 15. února po uplynutí zdaňovacího období.

(3) Každý, kdo je povinen platit daň z příjmu občanů ze zemědělské výroby a komu nebyla daň stanovena paušální částkou, je povinen podat do 15 února příslušnému správci daně přiznání k dani z příjmu občanů ze zemědělské výroby za uplynulé zdaňovací období.

(4) Je-li pozemek užíván několika poplatníky (§ 2 odst. 5) nebo provozuje-li zemědělskou výrobu na společný účet více občanů (§ 15 odst. 2), je povinen podat přiznání jeden z nich.

(5) Přiznání je poplatník povinen podat vždy, byl-li k tomu vyzván správcem daně.

(6) Poplatník je povinen si daň v přiznání sám vypočítat. Organizace je povinna připojit k přiznání účetní závěrku za zdaňovací období, popřípadě další podklady stanovené obecně závazným právním předpisem.

(7) Organizace si mohou v přiznání odečíst od daně ze zisku obdobnou daň zaplacenou v cizině, nejvýše však do částky daně ze zisku připadající podle tohoto zákona na příjmy plynoucí z ciziny.

(8) Pokud plynou organizaci příjmy ze státu, s nímž Československá socialistická republika uzavřela smlouvu o zamezení dvojího zdanění, postupuje se při vyloučení dvojího zdanění podle této smlouvy. Daň zaplacená ve druhém smluvním státě se však započte nejvýše částkou, která může být ve druhém smluvním státě vybrána v souladu se smlouvou o zamezení dvojího zdanění.

(9) Zanikne-li organizace bez provedení likvidace, je její právní nástupce povinen podat do konce následujícího měsíce od jejího zániku přiznání k dani z objemu mezd a odměn a k dani ze zisku za uplynulou část zdaňovacího období.

(10) V případě likvidace trvá daňová povinnost i povinnost podávat každoročně přiznání až do skončení likvidace. Po skončení likvidace je likvidátor povinen podat do konce následujícího měsíce přiznání k dani z objemu mezd a odměn a k dani ze zisku za uplynulou část zdaňovacího období a v přiznání uvést též likvidační přebytek. Přiznání je povinen doložit počáteční a konečnou likvidační rozvahou a výkazem o použití likvidačního přebytku. Likvidační přebytek se připočte k základu daně ze zisku toho roku, v němž byla likvidace skončena.

(11) Zjistí-li poplatník po uplynutí lhůty pro podání přiznání, že předložené přiznání je neúplné nebo nesprávné, je povinen předložit do konce měsíce následujícího po tomto zjištění dodatečné přiznání. Stejnou povinnost má poplatník i tehdy, zjistí-li, že daň má být vyšší než byla vyměřena.

(12) Nebylo-li přiznání, popřípadě dodatečné přiznání podáno včas, může správce daně zvýšit daň až o 10 %.

§ 26

Zaokrouhlování

(1) Základ daně z pozemků se zaokrouhluje na celé stovky m^2 dolů, základ daně z příjmu občanů ze zemědělské výroby se zaokrouhluje na celé stovky Kčs dolů a základ ostatních daní na celé tisíce Kčs dolů.

(2) Daň z pozemků placená občany, daň z příjmu občanů ze zemědělské výroby a jejich zvýšení (§ 25 odst. 12) se zaokrouhlují na celé Kčs nahoru. U organizací se jednotlivé daně a zvýšení (§ 25 odst. 12) zaokrouhlují na celé stovky Kčs nahoru. Penále u organizací i občanů se zaokrouhluje na celé desítky Kčs dolů.

§ 27

Vyměření daně

(1) Zemědělskou daň vyměřuje správce této daně.

(2) Daň z pozemků se vyměřuje na zdaňovací období podle stavu k 1. lednu. Ke změnám, jež nastanou během zdaňovacího období ve výměře obhospodařovaných pozemků, se při vyměření daně nepřihlíží.

(3) Změny v zařazení katastrálních území a organizací, popřípadě organizačních jednotek hospodařících na půdě do produkčních ekonomických skupin, k nimž dojde během zdaňovacího období, jsou rozhodné pro vyměření daně z pozemků na následující zdaňovací období.

(4) Daň z objemu mezd a odměn, daň ze zisku a daň z příjmu občanů ze zemědělské výroby se vyměřují za každý kalendářní rok po uplynutí zdaňovacího období. V případech uvedených v § 25 odst. 9 až 11 může správce daně vyměřit daň i před uplynutím zdaňovacího období.

(5) Skutečnosti rozhodné pro vyměření daně se posuzují pro každé zdaňovací období samostatně.

(6) V případech uvedených v § 2 odst. 5 a § 15 odst. 2 se vyměří jednotlivé daně poplatníkovi, který podal přiznání k dani; nebylo-li při-

znání k dani podáno, vyměří se daň kterémukoliv z nich.

(7) Není-li poplatník povinen podle § 25 odst. 1 podávat každoročně přiznání k dani z pozemků, platí vyměření daně na rok, kdy poplatník podal přiznání, i na další zdaňovací období.

(8) Daň paušální částkou (§ 20) stanoví správce daně po projednání s poplatníkem do 30. dubna zdaňovacího období. Takto stanovená daň, nedojde-li k její úpravě nebo zrušení podle § 20 písm. b), platí i pro další zdaňovací období.

(9) Daň z pozemků a daň z příjmu občanů ze zemědělské výroby se nevyměří, nepřesáhne-li po případném zvýšení nebo snížení 100 Kčs.

(10) O vyměření daně vyrozumí správce daně poplatníky platebním výměrem. Jsou-li poplatníky daně občané, kteří mají trvalé bydliště v obvodu příslušného správce daně, lze je o vyměření daně vyrozumět hromadně předpisným seznamem.

(11) Předpisný seznam se vyloží k veřejnému nahlédnutí po dobu 30 dnů. Poslední den této lhůty se považuje za den doručení. Počátek, místo a dobu vyložení předpisného seznamu vyhlásí správce daně veřejnou vyhláškou nebo jiným způsobem v místě obvyklým.

(12) Dojde-li u poplatníka ke změně ve výši daně, sdělí správce daně nově upravenou výši daně dodatečným platebním výměrem.

Placení daně

§ 28

(1) Daň z pozemků všech poplatníků je splatná ve třech splátkách, a to 20 % nejpozději do 30. dubna, 30 % do 31. srpna a 50 % do 30. listopadu běžného zdaňovacího období.

(2) Jestliže daň z pozemků vyměřená občanu nepřesahuje 300 Kčs a daň vyměřená organizaci 2000 Kčs, je poplatník povinen ji zaplatit celou nejpozději do 30. dubna běžného zdaňovacího období.

(3) Nebyla-li daň k datu splatnosti vyměřena, je pro placení daně rozhodná výše daně vypočtená poplatníkem v přiznání.

§ 29

(1) Poplatníci daně z objemu mezd a odměn, s výjimkou poplatníků uvedených v odstavci 2, jsou povinni platit měsíční zálohy na tuto daň nejpozději třetího dne před koncem každého měsíce takto:

a) v lednu ve výši vypočtené ze základu daně vykázaného za měsíc leden předchozího zdaňovacího období;

b) v únoru ve výši daně vypočtené ze základu daně za leden;

c) v dalších měsících ve výši vypočtené ze základu daně za předchozí měsíc.

(2) Jednotná zemědělská družstva, státní podniky zemědělské výroby a státní hospodářské organizace vojenských lesů a statků jsou povinny platit měsíční zálohy na tuto daň nejpozději třetího dne před koncem každého měsíce takto:

a) v lednu ve výši jedné poloviny vypočtené ze základu daně vykázaného za měsíc leden předchozího zdaňovacího období;

b) v únoru až červenci (včetně) ve výši 25 % ze základu daně za předchozí měsíc;

c) v srpnu až prosinci (včetně) ve výši 80 % ze základu daně za předchozí měsíc.

§ 30

(1) Jednotná zemědělská družstva, státní podniky zemědělské výroby, společné podniky, státní hospodářské organizace vojenských lesů a statků a dále poplatníci, u nichž činila daň ze zisku za uplynulé zdaňovací období méně než 400 000 Kčs, platí zálohy na daň ze zisku čtvrtletně. Za prvé a druhé čtvrtletí zaplatí zálohu ve výši daně vypočtené ze zisku vykázaného ve výkazu o výsledku hospodaření od počátku roku sníženého o rozdíl, o který placené úroky převyšují přijaté úroky, pokud nebyly hrazeny z nákladů [§ 13 odst. 2 písm. a)], a o jednu čtvrtinu celoročního odpočitatelného minima [§ 13 odst. 2 písm. b)] za každé čtvrtletí, po odečtení již dříve splatných záloh. Za třetí čtvrtletí zaplatí zálohu ve výši 50 % daně vypočtené podle předchozí věty. Zálohy jsou (s výjimkou posledního čtvrtletí) splatné nejpozději třetího dne před koncem prvního měsíce po skončení čtvrtletí. Záloha za čtvrté čtvrtletí se neplatí a poplatník vyrovná celoroční daňovou povinnost ve lhůtě pro podání přiznání.

(2) Ostatní poplatníci daně ze zisku jsou povinni nejpozději třetího dne před koncem každého měsíce platit měsíční zálohy na daň ze zisku takto:

a) v lednu ve výši vypočtené ze zisku vykázaného za měsíc leden předchozího zdaňovacího období;

b) v únoru ve výši daně ze zisku vypočtené ze zisku uvedeného ve výkazu o výsledku hospodaření za leden;

c) v následujících měsících ve výši rozdílů mezi daní vypočtenou ze zisku uvedeného ve výkazu o výsledku hospodaření od počátku zdaňovacího období a splatnými zálohami od počátku roku s výjimkou odpočtu zálohy splatné v lednu.

(3) U záloh placených podle odstavce 2 se od vykázaného zisku odečte rozdíl, o který placené úroky převyšují přijaté úroky, pokud nebyly hrazeny z nákladů [§ 13 odst. 2 písm. a)].

(4) Činila-li daň ze zisku za uplynulé zdaňovací období méně než 100 000 Kčs, neplatí se zálohy na daň. Poplatník uhradí celoroční daňovou povinnost ve lhůtě pro podání přiznání.

(5) Vznikne-li poplatníku přeplatek záloh na dani ze zisku (s výjimkou měsíce prosince nebo čtvrtého čtvrtletí), zúčtuje se s nejbližší splatnou zálohou na tuto daň nebo na žádost poplatníka může být zúčtován na jiné daně nebo jejich nedoplatky, popřípadě může být vrácen.

§ 31

(1) Poplatníci daně z příjmu občanů ze zemědělské výroby platí zálohu na tuto daň takto: do 30. dubna ve výši 20 %, do 31. srpna ve výši 30 % a do 30. listopadu ve výši 50 % daňové povinnosti za předchozí zdaňovací období.

(2) Novým poplatníkům může správce daně stanovit zálohy na daň s přihlédnutím k očekávanému příjmu poplatníka a k dalším poměrům podle § 21 rozhodným pro vyměření daně.

(3) Jestliže daň z příjmu občanů ze zemědělské výroby činila za uplynulé zdaňovací období méně než 300 Kčs, neplatí se zálohy a poplatník uhradí celoroční daňovou povinnost ve lhůtě pro podání přiznání.

(4) Daň stanovená správcem daně paušální částkou je splatná najednou do 30. září zdaňovacího období.

§ 32

(1) Jestliže daň z objemu mezd a odměn, daň ze zisku a daň z příjmu občanů ze zemědělské výroby vypočtené v přiznání jsou vyšší než zaplacené zálohy, je poplatník povinen zaplatit rozdíl ve lhůtě stanovené pro podání přiznání. Jsou-li zaplacené zálohy vyšší než daň vypočtená v přiznání, zúčtuje se přeplatek za uplynulé zdaňovací období na zálohy, popřípadě splátky zemědělské daně v běžném zdaňovacím období.

(2) Je-li daň z pozemků, daň z objemu mezd a odměn, daň ze zisku nebo daň z příjmu občanů ze zemědělské výroby stanovená platebním výměrem vyšší než daň vypočtená v přiznání, je poplatník povinen zaplatit rozdíl do 15 dnů ode dne doručení platebního výměru.

(3) Zálohy na daň z objemu mezd a odměn a na daň ze zisku se zaokrouhlují na celé tisíce Kčs dolů. Zálohy na daň z příjmu občanů ze zemědělské výroby se zaokrouhlují na celé desítky Kčs dolů.

(4) V odůvodněných případech může správce daně stanovit na žádost poplatníka zálohy jinak.

§ 33

Stane-li se poplatník během zdaňovacího období členem jednotného zemědělského družstva nebo budou-li jeho pozemky předány do užívání socialistické organizaci, odepíší se mu splátky daně z pozemků, pokud ke dni vstupu do družstva nebo ke dni předání pozemků socialistické organizaci nebyly splatné. Povolí-li jednotné zemědělské družstvo nově přijatému členu, aby do konce zdaňovacího období ještě realizoval příjmy ze zemědělské výroby na svůj vlastní účet, je povinen zaplatit daň z pozemků na celé zdaňovací období. Odpis splátek provede správce daně bez žádosti na základě oznámení podle § 23. Daň z příjmu občanů ze zemědělské výroby se vyměří po uplynutí zdaňovacího období ze základu podle § 18.

§ 34

Penále

(1) Nezaplatila-li organizace daň (včetně zvýšení podle § 25 odst. 12), popřípadě zálohy na daň včas a v plné výši, je povinna zaplatit za každý den prodlení penále ve výši 0,1 % z nedoplatků příslušné daně zjištěných ke dnům splatnosti.

(2) Nezaplatil-li občan daň (splátku nebo zálohu na daň) včas a v plné výši, je povinen zaplatit penále ve výši 10 % z nedoplatků daně (záloh na daň) zjištěných ke dnům splatnosti.

(3) Uvede-li poplatník v přiznání daň nižší částkou, než jakou měl uvést, předepíše správce daně penále ve výši 10 % tohoto rozdílu. Z rozdílu na dani vyplývajícího z dodatečně podaného přiznání a již podaného přiznání nebo vyměřené daně, předepíše penále v poloviční výši.

(4) Předpis penále sdělí správce daně poplatníkovi platebním výměrem. Penále je splatné do 15 dnů ode dne doručení platebního výměru.

(5) Penále se nepředepíše, nepřesáhne-li částku 50 Kčs.

(6) Správce daně může penále prominout, snížit, popřípadě upustit i od jeho předpisu za podmínek a v rozsahu stanoveném v obecně závazném právním předpisu vydaném ministerstvy financí, cen a mezd České socialistické republiky a Slovenské socialistické republiky v dohodě s federálním ministerstvem financí.

§ 35

Odvolání

(1) Proti vyměření daní, proti jejich zvýšení a proti předpisu penále může poplatník podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení platebního výměru nebo ode dne doručení předpisným seznamem (§ 27 odst. 10).

(2) Odvolání nemá odkladný účinek.

§ 36

Zánik práva vyměřit a vymáhat daň a penále

(1) Daň, její zvýšení a penále nelze vyměřit

ani vymáhat po uplynutí tří let od konce zdaňovacího období, v němž byl poplatník povinen podat přiznání k dani, popřípadě zaplatit daň paušální částkou.

(2) Je-li v této lhůtě proveden úkon k vyměření nebo vymáhání daně nebo penále, běží lhůta pro vyměření nebo vymáhání znovu od konce roku, ve kterém byl poplatník o tomto úkonu zpraven. Vyměřit a vymáhat daň, její zvýšení a penále lze však nejpozději do 10 let počítaných od konce zdaňovacího období, v němž byl poplatník povinen podat přiznání k dani, popřípadě zaplatit daň paušální částkou.

§ 37

Řízení

(1) Pro řízení ve věcech zemědělské daně platí předpisy o řízení ve věcech daní a poplatků,[21]) pokud tento zákon nestanoví jinak.

(2) Ustanovení o výkonu rozhodnutí v daňovém řízení[21]) platná pro státní podniky a pro státní hospodářské organizace, platí pro všechny poplatníky daně z objemu mezd a odměn, daně ze zisku a pro organizace platící daň z pozemků; použije se obdobně i pro úhradu dlužných částek z účtů u ostatních peněžních ústavů.

§ 38

Výnos zemědělské daně

(1) Pro výnos zemědělské daně neplatí ustanovení § 3 písm. a) zákona č. 134/1970 Sb., o pravidlech státního rozpočtu československé federace a o zásadách hospodaření s rozpočtovými prostředky státních rozpočtů federace a republik (rozpočtová pravidla).

(2) Příjmem státního rozpočtu československé federace je výnos zemědělské daně od organizací v působnosti federálního ministerstva národní obrany a federálního ministerstva vnitra.

ČÁST ŠESTÁ

ZMOCŇOVACÍ USTANOVENÍ

§ 39

(1) Vláda Československé socialistické republiky může nařízením zvýšit, popřípadě snížit sazbu daně z objemu mezd a odměn a sazbu daně ze zisku až o jednu čtvrtinu, a to do 30. června roku předcházejícího zdaňovacímu období, ve kterém má takto upravená sazba nabýt účinnosti.

(2) Vláda Československé socialistické republiky, pokud jde o poplatníky zemědělské daně v působnosti orgánů československé federace, a vlády České socialistické republiky a Slovenské socialistické republiky, pokud jde o ostatní poplatníky, mohou nařízením osvobodit od daně některé druhy příjmů, popřípadě skupiny poplatníků nebo poplatníky v určitých oblastech.

§ 40

(1) Federální ministerstvo financí na návrh federálního ministerstva národní obrany nebo federálního ministerstva vnitra může stanovit odchylný způsob zdanění a odvod zemědělské daně u organizací v působnosti federálního ministerstva národní obrany nebo federálního ministerstva vnitra.

(2) Federální ministerstvo financí, pokud jde o poplatníky zemědělské daně v působnosti orgánů československé federace, a ministerstva financí, cen a mezd České socialistické republiky a Slovenské socialistické republiky, pokud jde o ostatní poplatníky, mohou:

a) rozhodnout o způsobu zdanění ve sporných případech a u nově vzniklých organizací;

b) zcela nebo zčásti osvobodit od daně ze zisku nově založené organizace nejdéle na dobu dvou let od zahájení činnosti;

c) učinit opatření, aby bylo zabráněno dvojímu zdanění téhož základu daně;

d) učinit opatření k zamezení tvrdostí a nesrovnalostí, popřípadě povolit úlevu, vyžadují-li to společenské zájmy, a určit orgány a vymezit jejich oprávnění k povolování těchto úlev.

§ 41

Ministerstvo zemědělství a výživy České socialistické republiky v dohodě s ministerstvem financí, cen a mezd České socialistické republiky a po projednání s federálním ministerstvem zemědělství a výživy a ministerstvo zemědělství a výživy Slovenské socialistické republiky v dohodě s ministerstvem financí, cen a mezd Slovenské socialistické republiky a po projednání s federálním ministerstvem zemědělství a výživy:

a) zařadí obecně závazným právním předpisem organizace uvedené v § 6 odst. 2 a katastrální území do produkčních ekonomických skupin podle výsledků bonitace zemědělského půdního fondu a ocenění dalších činitelů k 31. říjnu 1988;

b) může změnit obecně závazným právním předpisem zařazení podle písmene a) pro následující zdaňovací období z těchto důvodů:

1. podstatná změna bonitovaných půdně ekologických podmínek,
2. změna v rozsahu obhospodařovaného půdního fondu,
3. změna v rozsahu a intenzitě působení zhoršujících nebo zlepšujících faktorů ne-

[21]) Vyhláška ministerstva financí č. 16/1962 Sb., o řízení ve věcech daní a poplatků.

zahrnutých v bonitaci; tyto faktory vymezí obecně závazný právní předpis.

§ 42

Federální ministerstvo financí vydá obecně závazný právní předpis k provedení § 8 písm. e), § 13 odst. 2 písm. b), § 25 odst. 6 a § 41 písm. b), bod 3.

ČÁST SEDMÁ

PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

§ 43

(1) Osvobození od daně z pozemků podle § 3 zákona č. 103/1974 Sb., o zemědělské dani, zůstává v platnosti až do uplynutí lhůty rozhodné pro osvobození.

(2) Osvobození od daně ze zisku přiznané podle § 9 a § 56 odst. 2 písm. c) zákona č. 103/1974 Sb., o zemědělské dani, pozbývá platnosti ke dni 31. prosince 1988.

§ 44

(1) Daň z pozemků se vyměří podle tohoto zákona poprvé na rok 1989 podle stavu k 1. lednu 1989.

(2) Daň ze zisku, daň z objemu mezd a odměn a daň z příjmu občanů ze zemědělské výroby se vyměří poprvé v roce 1990 za zdaňovací období roku 1989.

(3) Pro daňovou povinnost a povinnost příspěvku na sociální zabezpečení vzniklou před 1. lednem 1989 se použije zákon č. 103/1974 Sb., ve znění pozdějších předpisů, a předpisy vydané na základě tohoto zákona.

(4) Příjmy z pěstování zvláštních kultur a ze specializované živočišné výroby za rok 1988, pokud nepřesáhly hranici uvedenou v § 32 odst. 2 zákona č. 103/1974 Sb., o zemědělské dani, zdaní se za rok 1988 s přihlédnutím k ustanovení § 34 odst. 2 zákona daní z příjmu občanů ze zemědělské výroby podle zákona č. 103/1974 Sb.

(5) Pro placení záloh na daň z příjmu občanů ze zemědělské výroby ve zdaňovacím období roku 1989 je rozhodná celková výše daně za rok 1988 placená podle zákona č. 103/1974 Sb., o zemědělské dani, ve znění pozdějších předpisů a podle zákona č. 145/1961 Sb., o dani z příjmů obyvatelstva, ve znění pozdějších předpisů.

§ 45

Zákon č. 145/1961 Sb., o dani z příjmů obyvatelstva, ve znění zákona č. 103/1974 Sb., o zemědělské dani a zákona č. 162/1982 Sb., kterým se mění a doplňuje zákon o dani z příjmů obyvatelstva, se mění takto:

§ 2 písm. c) zní:

„c) ze zemědělské výroby".

§ 46

Zrušovací ustanovení

Zrušují se:

a) zákon č. 103/1974 Sb., o zemědělské dani, ve znění zákona č. 62/1977 Sb., o úpravách soustavy odvodů a daní organizací a zákona č. 113/1979 Sb., kterým se mění a doplňuje zákon o zemědělské dani;

b) vyhláška federálního ministerstva financí č. 106/1974 Sb., kterou se provádí zákon o zemědělské dani, ve znění článku IV odst. 1 písm. j), odst. 2 a 3 zákona č. 62/1977 Sb., o úpravách soustavy odvodů a daní organizací a ve znění článku III odst. 3 zákona č. 113/1979 Sb., kterým se mění a doplňuje zákon o zemědělské dani;

c) nařízení vlády Československé socialistické republiky č. 139/1985 Sb., o dodatkovém odvodu ze zisku u jednotných zemědělských družstev provozujících ve větším rozsahu přidruženou výrobu;

d) směrnice ministerstva financí České socialistické republiky k úlevám na zemědělské dani při zdanění příjmů občanů ze smluvního výkrmu některých hospodářských zvířat čj. 153/7385/79, registrované ve Sbírce zákonů v částce 13/1979;

e) oznámení ministerstva financí České socialistické republiky o osvobození některých příjmů drobných chovatelů a pěstitelů od zemědělské daně a daně z příjmů obyvatelstva čj. 153/22 363/81 ze dne 9. prosince 1981, registrované ve Sbírce zákonů v částce 2/1982;

f) výnos federálního ministerstva financí, ministerstva financí České socialistické republiky a ministerstva financí Slovenské socialistické republiky o vymezení oprávnění krajských a okresních národních výborů k povolování úlev na zemědělské dani čj. FMF VI/1-9676/75, čj. MF ČSR 153/7702/75 a čj. MF SSR 83/484/75, registrovaný ve Sbírce zákonů v částce 23/1975.

§ 47

Účinnost

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1989.

Husák v. r.

Indra v. r.

Adamec v. r.

Příloha č. 1 k zákonu č. 172/1988 Sb.

SAZEBNÍK DANĚ Z POZEMKŮ

Produkční ekonomická skupina*)	Sazba daně na 1 ha zemědělské půdy v Kčs
1	3000
2	2850
3	2700
4	2550
5	2400
6	2250
7	2100
8	1950
9	1800
10	1650
11	1500
12	1350
13	1200
14	1050
15	900
16	750
17	600
18	450
19	300
20	150
21—42	—

*) Produkční ekonomické skupiny vyjadřují produkční ekonomickou schopnost konkrétní části zemědělského půdního fondu. Základem pro jejich vymezení je bonitace zemědělského půdního fondu ČSSR. Z bonitačních produkčních parametrů je odvozen vztah normativní produkce k nákladům pro každou bonitovanou půdně ekologickou jednotku i za podnik jako celek. Základní zatřídění je korigováno o další objektivně působící zlepšující či zhoršující faktory.

Příloha č. 2 k zákonu č. 172/1988 Sb.

PRŮMĚRNÉ NORMY VÝNOSNOSTI NA 1 ha ZEMĚDĚLSKÉ PŮDY

Produkční ekonomická skupina	Průměrná norma výnosnosti v Kčs na 1 ha
I. 1—10	6000
II. 11—20	5000
III. 21—30	4000
IV. 31—42	3000

173

ZÁKON

ze dne 8. listopadu 1988

o podniku se zahraniční majetkovou účastí

Federální shromáždění se usneslo na tomto zákoně:

ČÁST I

OBECNÁ USTANOVENÍ

§ 1

Účelem tohoto zákona je upravit podmínky pro zakládání podniku, na němž se majetkově účastní zahraniční osoba a jeho postavení při hospodářské činnosti na území Československé socialistické republiky.

§ 2

(1) Podnikem se zahraniční majetkovou účastí (dále jen „podnik") se rozumí právnická osoba, která má sídlo na území Československé socialistické republiky a je založena na základě smlouvy za účasti alespoň jednoho československého a jednoho zahraničního účastníka.

(2) Československými účastníky mohou být pouze právnické osoby založené podle československého práva a mající sídlo na území Československé socialistické republiky.

(3) Zahraničními osobami se rozumějí pro účely tohoto zákona právnické osoby mající sídlo a fyzické osoby mající bydliště mimo území Československé socialistické republiky.

§ 3

Vznik, právní forma, právní poměry a zánik podniku, jakož i vztahy vyplývající ze smlouvy týkající se založení podniku (dále jen „smlouva") a řešení právních otázek s ní souvisejících, se řídí československým právem.[1])

§ 4

(1) Podnik odpovídá za porušení svých závazků a ostatních právních povinností vlastním majetkem.

(2) Podnik neručí za závazky státu, ani za závazky jiných právnických osob, a stát a jiné právnické osoby neručí za závazky podniku; tím není dotčeno ručení vzniklé v souladu s příslušnými obecně závaznými právními předpisy.

ČÁST II

POVOLOVÁNÍ SMLUV TÝKAJÍCÍCH SE ZALOŽENÍ PODNIKU

§ 5

(1) Českoslovenští účastníci mohou uzavírat a měnit smlouvu jen na základě a v mezích uděleného povolení.

(2) Povolení k uzavření nebo změně smlouvy (dále jen „povolení") uděluje ústřední orgán státní správy příslušný podle navrhovaného základního předmětu činnosti podniku. V oblasti bankovnictví uděluje povolení Státní banka československá.

(3) Jestliže rozhodování o povolení spadá do působnosti ústředních orgánů státní správy republik a má-li účastník sídlo na území jedné republiky a zakládaný podnik má mít sídlo na území druhé republiky, rozhoduje o udělení povolení ústřední orgán státní správy republiky, na jejímž území má mít zakládaný podnik sídlo.

(4) K sjednání majetkové účasti na podniku se nevyžaduje povolení podle zvláštních předpisů.[2])

§ 6

(1) V žádosti o povolení uvede československý účastník:

a) svůj název, sídlo a předmět podnikání;

b) účel a cíl zakládání podniku;

c) navrhovaný předmět činnosti podniku, jeho právní formu, sídlo a název;

d) technicko ekonomický rozbor navrhované činnosti podniku.

e) výši základního jmění, výši podílů účastníků na základním jmění, formu a měnu těchto podílů, způsob rozdělení zisku a krytí ztrát a minimální výši rezervního fondu;

f) zastoupení účastníků v orgánech podniku;

g) údaje o zahraničním účastníkovi;

(2) Součástí žádosti o povolení je návrh smlouvy.

[1]) Zákon č. 243/1949 Sb., o akciových společnostech.
Zákon č. 101/1963 Sb., o právních vztazích v mezinárodním obchodním styku (zákoník mezinárodního obchodu).

[2]) § 20 zákona č. 142/1970 Sb., o devizovém hospodářství.

§ 7

(1) Při rozhodování o udělení povolení podle § 5 se přihlédne k tomu, zda jsou předpoklady, že zakládaný podnik přispěje k rozvoji národního hospodářství Československé socialistické republiky a že bude řádně vykonávat svou hospodářskou činnost. Rovněž se vezme v úvahu navrhovaný poměr mezi podíly československých a zahraničních účastníků.

(2) Povolení může být vydáno pro hospodářskou činnost ve všech oblastech národního hospodářství s výjimkou oblastí důležitých pro zajištění obrany a bezpečnosti Československé socialistické republiky.

(3) Příslušný ústřední orgán (§ 5 odst. 2) je povinen vydat rozhodnutí ve správním řízení[3]) nejpozději do 3 měsíců ode dne, kdy mu byla předložena žádost v souladu s § 6.

§ 8

Povolení udělené podle § 5 nahrazuje pro zakládaný podnik povolení nutné k jeho hospodářské činnosti podle zvláštních předpisů, jestliže povolení podle § 5 je uděleno orgánem, který je oprávněn vydat uvedené povolení k hospodářské činnosti a povolený předmět činnosti podniku zahrnuje tuto činnost.

ČÁST III

HOSPODAŘENÍ PODNIKU

HLAVA 1

HOSPODÁŘSKÁ ČINNOST

§ 9

Podniku nelze stanovit povinnosti ve státním plánu hospodářského a sociálního rozvoje.

§ 10

Právní vztahy při hospodářské spolupráci mezi podnikem a československými právnickými osobami se řídí hospodářským zákoníkem s výjimkou ustanovení, jež stanoví bez souhlasu stran vznik povinnosti uzavřít, změnit nebo zrušit smlouvu nebo pravomoc založit, změnit nebo zrušit závazkové vztahy, jakož i těch ustanovení, která svým obsahem neodpovídají povaze podniku nebo jsou v rozporu s jeho právním postavením vymezeným tímto zákonem. Tím není dotčen předmět úpravy zákoníku mezinárodního obchodu.

HLAVA 2

FINANČNÍ HOSPODAŘENÍ

§ 11

Podnik podléhá pouze daňovým povinnostem, které stanoví zákon.

§ 12

(1) Podnik vytváří:

a) rezervní fond určený ke krytí ztrát a rizik a financování výkyvů v hospodaření podniku, jednak v československé měně, jednak v zahraničních měnách;

b) fond kulturních a sociálních potřeb podle obecně závazných právních předpisů;

c) fond odměn podle obecně závazných právních předpisů.

(2) Rezervní fond se vytváří po uplynutí každého roku nejméně ve výši 5 % ze zisku po úhradě daňových povinností až do výše stanovené ve smlouvě.

(3) Užití fondu kulturních a sociálních potřeb a fondu odměn se řídí obecně závaznými právními předpisy.

(4) Podnik může ze svého zisku po úhradě daňových povinností a přídělů fondů podle odstavce 1 vytvářet fond rozvoje a další fondy.

(5) Podniku nelze odejmout fondy, které vytvořil; o jejich použití v rámci jejich účelu rozhoduje samostatně.

§ 13

Po splnění daňových povinností a po přídělech do fondů (§ 12 odst. 1) může podnik použít zisk k rozdělení mezi účastníky.

§ 14

(1) Roční účetní závěrka a hospodaření podniku za každý rok podléhají přezkoušení dvěma ověřovateli (auditory).

(2) Ověřovatelé (auditoři) jsou povinni vykonávat svou činnost nestranně a využívat při ní potřebných odborných znalostí.

(3) Podrobnosti o činnosti ověřovatelů (auditorů) a jejich jmenování příslušným orgánem státní správy upraví federální ministerstvo financí obecně závazným právním předpisem.

HLAVA 3

DEVIZOVÉ HOSPODAŘENÍ

§ 15

Na podnik se nevztahuje povinnost nabídnout devizové bance vlastní devizové prostředky k odkupu podle zvláštních předpisů[4]) a v rámci povoleného předmětu své činnosti je oprávněn s nimi volně nakládat.

§ 16

Podnik může zřizovat účty v cizí měně u československé devizové banky nebo u zahraniční banky.

[3]) Zákon č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád).

[4]) § 15 odst. 1 písm. b) zákona č. 142/1970 Sb.

§ 17

Přepočty mezi československou měnou a zahraniční měnou se provádějí podle kursů vyhlašovaných Státní bankou československou.

§ 18

Podnik může přijmout úvěr v cizí měně od československé devizové banky; od banky zahraniční může takový úvěr přijmout na základě souhlasu Státní banky československé.

HLAVA 4

SOCIÁLNĚ EKONOMICKÉ INFORMACE

§ 19

Podnik je povinen

a) vytvářet soustavu sociálně ekonomických informací v souladu s příslušnými obecně závaznými právními předpisy platnými pro československé organizace s obdobnou odvětvovou činností;

b) vést účetnictví v československé měně v souladu s obecně závaznými právními předpisy; případné výjimky z těchto předpisů odůvodněné povahou podniku nebo jeho právním postavením vymezeným tímto zákonem může podniku povolit federální ministerstvo financí;

c) poskytovat účetní a statistické údaje příslušným orgánům v rozsahu, způsobem a v termínech stanovených obecně závaznými právními předpisy.

ČÁST IV

PŘEVODY PROSTŘEDKŮ DO ZAHRANIČÍ

§ 20

(1) Zahraniční účastník je oprávněn volně převést do zahraničí výnos z podílu na majetku podniku v případě jeho likvidace nebo v případě zániku nebo snížení své majetkové účasti na podniku až do výše úhrady svého podílu na základním jmění, a to v měně této úhrady.

(2) Z devizových prostředků podniku může zahraniční účastník převést do zahraničí svůj podíl na zisku a při likvidaci podniku nebo zániku nebo snížení své účasti na podniku svůj podíl na majetku podniku, který přesahuje úhradu jeho podílu na základním jmění.

§ 21

(1) Pracovníci podniku mající bydliště v zahraničí jsou oprávněni volně převádět do zahraničí své příjmy, které jim vznikly z pracovní činnosti v podniku.

(2) Podnik je oprávněn volně převádět do zahraničí částky na úhradu sociálního pojištění svých pracovníků mających bydliště v zahraničí, popřípadě převádět tyto částky podle pokynů těchto pracovníků, pokud se toto pojištění neuskutečňuje v Československé socialistické republice. Sociálním pojištěním pro účely tohoto zákona se rozumí pojištění pro případ nemoci, těhotenství a pro dávky na děti, úrazové a důchodové pojištění a pojištění pro případ nezaměstnanosti.

(3) Podnik zachová v zahraničí důchodové pojištění svých pracovníků, kteří nemají bydliště v Československé socialistické republice.

(4) Zdrojem převodů uskutečňovaných podle předcházejících odstavců mohou být jen vlastní devizové prostředky podniku.

§ 22

(1) Majetek podniku může být na území Československé socialistické republiky vyvlastněn, nebo vlastnická práva podniku omezena, jen na základě zákona.

(2) Při opatřeních uvedených v odstavci 1 musí být zahraničnímu účastníku poskytnuta bez odkladu náhrada, jež bude odpovídat skutečné hodnotě jeho majetku dotčeného těmito opatřeními v době, kdy byla uskutečněna; tato náhrada bude volně převoditelná do zahraničí v měně, ve které zahraniční účastník splatil svůj podíl na základním jmění podniku, jinak v měně státu sídla, popřípadě bydliště zahraničního účastníka.

ČÁST V

LIKVIDACE PODNIKU

§ 23

(1) K zániku podniku se vyžaduje likvidace. Účelem likvidace je vypořádat majetkové poměry zrušovaného podniku.

(2) Likvidace podniku při jeho předlužení se řídí ustanoveními § 352 až 354 občanského soudního řádu.[5])

§ 24

(1) Podnik navrhuje zápis své likvidace a likvidátora, kterého jmenoval, do podnikového rejstříku. Po dobu likvidace užívá svého názvu s dodatkem „v likvidaci".

(2) Dnem, k němuž byl likvidátor zapsán do podnikového rejstříku, zanikají orgány podniku. Likvidátor je oprávněn jednat jménem podniku ve věcech spojených s likvidací.

§ 25

(1) Ke dni zahájení likvidace podnik sestaví účetní závěrku a předá ji likvidátorovi a příslušným orgánům.

[5]) Zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění předpisů jej měnících a doplňujících.

(2) Likvidátor sestaví do třiceti dnů po svém zápisu do podnikového rejstříku zahajovací rozvahu ke dni zahájení likvidace a předá ji účastníkům spolu s likvidačním plánem, rozpočtem likvidace a s inventarizačním zápisem o mimořádné inventarizaci hospodářských prostředků provedené ke dni zahájení likvidace.

(3) Likvidátor je v průběhu likvidace povinen zejména

a) soustředit peněžní prostředky u jednoho československého peněžního ústavu,

b) dokončit běžné záležitosti,

c) vypořádat daně a poplatky,

d) vypořádat závazky a pohledávky,

e) zpeněžit majetek podniku nejhospodárnějším a nejrychlejším způsobem nebo s ním jinak naložit podle rozhodnutí účastníků,

f) podávat účastníkům čtvrtletní a roční hlášení o průběhu likvidace doložená čtvrtletní a roční závěrkou.

§ 26

(1) Likvidátor sestaví účetní závěrku ke dni skončení likvidace a předloží ji účastníkům ke schválení spolu s konečnou zprávou o celém průběhu likvidace.

(2) Likvidátor po prověření a schválení účetní závěrky účastníky a po splnění daňových povinností

a) naloží s konečným zůstatkem likvidace podle rozhodnutí účastníků,

b) postará se o bezpečné uložení spisového materiálu a účetních písemností,

c) oznámí skončení likvidace soudu s návrhem na výmaz podniku z podnikového rejstříku.

ČÁST VI

USTANOVENÍ SPOLEČNÁ, PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ

§ 27

Ustanovení tohoto zákona se použijí jen pokud nestanoví něco jiného mezinárodní smlouva, kterou je Československá socialistická republika vázána.

§ 28

Vláda Československé socialistické republiky může stanovit, kdy lze smlouvu týkající se založení podniku uzavřít nebo změnit bez povolení podle § 5 nebo upravit odchylně postup při udělování tohoto povolení.

§ 29

Podniky založené podle podmínek platných před účinností tohoto zákona se považují za podniky založené podle podmínek stanovených tímto zákonem.

§ 30

Zrušuje se ustanovení § 389a hospodářského zákoníku.

§ 31

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1989.

Husák v. r.
Indra v. r.
Adamec v. r.

174

ZÁKON

ze dne 8. listopadu 1988

o ochranných známkách

Federální shromáždění Československé socialistické republiky se usneslo na tomto zákoně:

Základní ustanovení

§ 1

Tento zákon upravuje vztahy vznikající z přihlašování, zápisu a společenského uplatňování ochranných známek. Jeho účelem je zabezpečit účinnou právní ochranu ochranných známek a jejich užívání a posílit vliv ochranných známek na odpovědnost výrobců a poskytovatelů služeb za jakost jejich výrobků a služeb.

§ 2

Ochranná známka je slovní, obrazové, prostorové nebo kombinované označení, které je způso-

bilé odlišit výrobky nebo služby pocházející od různých výrobců nebo poskytovatelů služeb a je zapsáno do rejstříku ochranných známek (dále jen „rejstřík").

§ 3

(1) Ochrannou známkou nemůže být:

a) pouhý název, vyobrazení nebo jiné označení druhu výrobků nebo služeb,

b) pouhé úřední nebo všeobecně známé zeměpisné označení,

c) klamavé nebo nepravdivé označení,

d) označení shodné s proslulou ochrannou známkou (§ 18), která je zapsána pro jinou právnickou nebo fyzickou osobu,

e) označení shodné s ochrannou známkou, která je zapsána pro jinou právnickou nebo fyzickou osobu pro výrobky nebo služby téhož druhu,

f) označení shodné s názvem chráněné odrůdy rostlin nebo chráněného plemene zvířete,

g) označení, jehož užívání by bylo v rozporu se zájmy společnosti,

h) označení, jehož užívání by bylo v rozporu se závazky vyplývajícími pro Československou socialistickou republiku z mezinárodních smluv týkajících se ochrany označování výrobků nebo služeb, nebo z členství Československé socialistické republiky v mezinárodních organizacích.

(2) Ochrannou známkou rovněž nemůže být označení obsahující prvky uvedené v odstavci 1 písm. c) až h).

§ 4

Ze zápisu do rejstříku je vyloučeno:

a) označení, které nemá rozlišovací způsobilost nebo které tvoří převážně popisné údaje, ledaže právnická nebo fyzická osoba, která podala přihlášku ochranné známky nebo na kterou byla přihláška ochranné známky převedena, prokáže, že se takové označení stalo příznačné pro její výrobky nebo služby,

b) označení obsahující úřední názvy států, správních celků, znaky státní svrchovanosti nebo znaky, erby, vlajky, názvy a zkratky názvů mezinárodních mezivládních organizací, jimž byla na území Československé socialistické republiky přiznána ochrana, nebo jejich napodobení, ledaže se právnická nebo fyzická osoba, která podala přihlášku ochranné známky nebo na kterou byla přihláška ochranné známky převedena, prokáže písemným svolením orgánu nebo organizace, které jsou oprávněny daným označením disponovat,

c) označení obsahující úřední, zkušební, záruční, puncovní nebo dopravní značky, názvy a zkratky názvů měřících a peněžních jednotek nebo jejich napodobení, ledaže se právnická nebo fyzická osoba, která podala přihlášku ochranné známky nebo na kterou byla přihláška ochranné známky převedena prokáže písemným svolením orgánu nebo organizace, které jsou oprávněny daným označením disponovat,

d) označení obsahující název, jméno, příjmení nebo vyobrazení osoby odlišné od přihlašovatele, ledaže se právnická nebo fyzická osoba, která podala přihlášku ochranné známky nebo na kterou byla přihláška ochranné známky převedena, prokáže písemným svolením toho, komu přísluší uplatňovat právo na ochranu názvu, jména, příjmení nebo vyobrazení dotčené osoby,

e) označení obsahující údaje shodné nebo zaměnitelné se zapsaným označením původu, ledaže si je přihlašuje zapsaný uživatel takového označení původu a přihlašované označení obsahuje další údaj způsobilý je odlišit od zapsaného označení původu.

§ 5

Ze zápisu do rejstříku je pro výrobky nebo služby téhož druhu vyloučeno po dobu dvou let označení, které je shodné s ochrannou známkou, k níž právo zaniklo podle § 22 písm. a) až c), ledaže o zápis takového označení požádá právnická nebo fyzická osoba, pro kterou byla ochranná známka v době zániku práva k ní zapsána; lhůta počíná běžet ode dne zániku práva k ochranné známce.

§ 6

Ochrana podle tohoto zákona se nevztahuje na údaje, které pro označování výrobků nebo služeb stanoví zvláštní právní předpisy a které z tohoto důvodu přihlášené označení nebo ochranná známka obsahuje.

§ 7

(1) Ochranné známky jsou individuální nebo kolektivní.

(2) Individuální ochranná známka slouží k označování výrobků nebo služeb právnické nebo fyzické osoby, pro kterou je zapsána do rejstříku.

(3) Kolektivní ochranná známka slouží k označování výrobků nebo služeb právnických nebo fyzických osob, které jsou hospodářsky, organizačně nebo právně spjaty k určité hospodářské činnosti. Jejich práva a povinnosti stanoví písemná smlouva o přihlášce a užívání kolektivní ochranné známky, která musí být přílohou přihlášky kolektivní ochranné známky. Ke změně smlouvy je třeba souhlasu Úřadu pro vynálezy a objevy (dále jen „Úřad"); jinak je změna smlouvy neplatná.

(4) Kolektivní ochrannou známku lze užívat jen společně s individuální ochrannou známkou, popřípadě, není-li individuální ochranná známka, s plným názvem právnické osoby nebo se jménem

a příjmením fyzické osoby tak, aby byl zřejmý původ výrobků nebo služeb takto označených.

Řízení o přihlášce ochranné známky

§ 8

(1) Přihlášku ochranné známky k zápisu do rejstříku může podat u Úřadu právnická nebo fyzická osoba, která vykonává povolenou hospodářskou činnost, a to pro výrobky nebo služby, které jsou předmětem její činnosti (dále jen „přihlašovatel").

(2) Přihlašovatel může přihlášku ochranné známky v průběhu řízení o přihlášce ochranné známky se souhlasem Úřadu převést písemnou smlouvou na jinou právnickou nebo fyzickou osobu, která splňuje požadavky uvedené v odstavci 1, a to pro všechny přihlášené výrobky nebo služby nebo pouze pro jejich část.

(3) Právo k ochranné známce vzniká přihlašovateli ode dne zápisu ochranné známky do rejstříku. Od tohoto dne se stává přihlašovatel majitelem ochranné známky.

(4) Přihlášku kolektivní ochranné známky podává jedna nebo více právnických nebo fyzických osob oprávněných k tomu podle smlouvy podle § 7 odst. 3. Podá-li přihlášku kolektivní ochranné známky více právnických nebo fyzických osob, stanou se majiteli kolektivní ochranné známky ode dne jejího zápisu do rejstříku tyto osoby.

§ 9

Právnické nebo fyzické osoby mající sídlo nebo bydliště na území Československé socialistické republiky (dále jen „československé právnické nebo fyzické osoby") mohou přihlásit ochrannou známku do zahraničí až po podání přihlášky ochranné známky v Československé socialistické republice.

§ 10

(1) Přihlašovatel má právo přednosti před každým, kdo později podá přihlášku shodné nebo zaměnitelné ochranné známky pro výrobky nebo služby téhož druhu.

(2) Právo přednosti vzniká v okamžiku, kdy Úřadu dojde přihláška ochranné známky.

(3) Právo přednosti poskytované podle mezinárodních smluv musí přihlašovatel uplatnit již v přihlášce ochranné známky a prokázat je do tří měsíců od jejího podání, jinak k němu Úřad nepřihlédne.

§ 11

(1) Změny v přihlášené ochranné známce nebo rozšíření seznamu výrobků nebo služeb, pro které je ochranná známka přihlášena, nejsou přípustné; to nevylučuje, aby přihlašovatel podal novou přihlášku ochranné známky.

(2) Úřad povolí výjimku z ustanovení odstavce 1 na žádost přihlašovatele, jestliže se změna týká jeho názvu nebo jména a příjmení anebo sídla nebo bydliště, které ochranná známka obsahuje, pokud prokáže, že došlo k jejich změně a pokud změna ochranné známky uvádí do souladu údaje v ní obsažené se skutečností a nedotýká se celkového rázu ochranné známky.

§ 12

(1) Přihlášku ochranné známky a přihlášenou ochrannou známku podrobí Úřad průzkumu.

(2) Nesplňuje-li přihláška ochranné známky náležitosti stanovené v tomto zákoně nebo v prováděcím předpisu, vyzve Úřad přihlašovatele, aby nedostatky v přiměřené lhůtě odstranil. Neodstraní-li přihlašovatel nedostatky ve stanovené lhůtě, Úřad řízení zastaví.

(3) Nesplňuje-li přihlášená ochranná známka podmínky zápisu stanovené tímto zákonem, Úřad přihlášku ochranné známky zamítne.

(4) Jsou-li splněny náležitosti přihlášky stanovené tímto zákonem a prováděcím předpisem a podmínky zápisu stanovené tímto zákonem, Úřad zapíše ochrannou známku do rejstříku a o zápisu vydá majiteli osvědčení.

Ochranná doba a obnova zápisu

§ 13

(1) Ochranná doba zapsané ochranné známky je deset let a počíná běžet ode dne, kdy přihláška ochranné známky došla Úřadu.

(2) Na žádost majitele ochranné známky, podanou Úřadu, lze ochrannou dobu prodlužovat obnovou zápisu vždy na dalších deset let.

(3) Žádost o obnovu zápisu lze podat nejdříve v posledním roce ochranné doby a nejpozději šest měsíců po jejím uplynutí.

(4) Další ochranná doba počíná běžet vždy od skončení poslední ochranné doby.

§ 14

(1) Při obnově zápisu ani v ochranné době nejsou přípustné změny v ochranné známce nebo rozšíření seznamu výrobků nebo služeb, pro které je ochranná známka zapsána.

(2) Úřad povolí výjimku z ustanovení odstavce 1 na žádost majitele ochranné známky, jestliže se změna týká jeho názvu nebo jména a příjmení anebo sídla nebo bydliště, které ochranná známka obsahuje, pokud prokáže, že došlo k jejich změně a pokud změna v ochranné známce uvádí do souladu údaje v ní obsažené se skutečností a nedotýká se celkového rázu ochranné známky.

Práva majitele ochranné známky

§ 15

(1) Majitel ochranné známky má výlučné právo označovat svou ochrannou známkou výrobky nebo služby, pro které je zapsána, nebo ji užívat ve spojení s těmito výrobky nebo službami.

(2) Bez souhlasu majitele nesmí nikdo užívat jeho ochrannou známku nebo označení s ní shodné nebo zaměnitelné pro výrobky nebo služby téhož druhu, pro které je zapsána, nebo ji užívat ve spojení s těmito výrobky nebo službami. U proslulých ochranných známek (§ 18) platí toto ustanovení bez ohledu na druh výrobků nebo služeb.

(3) Majitel ochranné známky se může domáhat, aby porušování jeho práv bylo zakázáno, závadný stav odstraněn a nahrazena škoda.

(4) Celnice na žádost majitele ochranné známky nepropustí výrobky, jestliže jejich označení porušuje práva majitele ochranné známky stanovená tímto zákonem. Svá práva prokáže majitel ochranné známky výpisem z rejstříku.

(5) Spory ze vztahů z ochranných známek projednávají a rozhodují soudy nebo hospodářská arbitráž podle své pravomoci, s výjimkou sporů, které podle tohoto zákona projednává a rozhoduje Úřad (§ 23).

(6) Československé právnické nebo fyzické osoby mohou před podáním návrhu na zahájení řízení u soudu nebo hospodářské arbitráže projednat spor s Úřadem (§ 29).

§ 16

(1) Majitel ochranné známky může své právo k ochranné známce převést zcela nebo zčásti písemnou smlouvou na právnickou nebo fyzickou osobu, která je způsobilá podle § 8 být majitelem ochranné známky.

(2) K uzavření smlouvy o převodu práva k ochrannhé známce je třeba souhlasu Úřadu.

(3) Převod práva k ochranné známce nabude účinnosti na území Československé socialistické republiky ode dne zápisu do rejstříku; o tento zápis je povinen požádat Úřad nabyvatel práva k ochranné známce.

(4) Převést právo k ochranné známce nelze na právnickou nebo fyzickou osobu, jejíž předmět činnosti nepokrývá rozsah seznamu výrobků nebo služeb nebo jeho části, pro něž je ochranná známka zapsána, nebo v případech, kdy by mohlo dojít převodem práva ke klamání spotřebitelů. V těchto případech Úřad žádost o zápis převodu práva k ochranné známce do rejstříku zamítne.

(5) Právo k ochranné známce přechází na nového majitele v případech, které stanoví zvláštní právní předpisy. Přechod práva k ochranné známce není přípustný v případech uvedených v odstavci 4.

§ 17

(1) Majitel ochranné známky může poskytnout právnické nebo fyzické osobě, která je způsobilá podle § 8 být majitelem ochranné známky, právo k užívání své ochranné známky písemnou smlouvou (dále jen „licenční smlouva").

(2) K uzavření licenční smlouvy k ochranné známce nebo k její změně je třeba souhlasu Úřadu.

(3) Licenční smlouva nabude účinnosti dnem zápisu do rejstříku; o tento zápis je povinen požádat Úřad majitel ochranné známky.

(4) Licenční smlouvu nelze uzavřít s právnickou nebo fyzickou osobou, jejíž předmět činnosti nepokrývá rozsah seznamu výrobků nebo služeb nebo jeho části, pro něž je ochranná známka zapsána, nebo v případech, kdy by uzavřením licenční smlouvy mohlo dojít ke klamání spotřebitelů. V těchto případech Úřad žádost o zápis licenční smlouvy do rejstříku zamítne.

§ 18

(1) Ochrannou známku, která se rozsáhlým nebo dlouhodobým užíváním pro vysoce jakostní výrobky nebo služby stala v Československé socialistické republice všeobecně známou a charakteristickou pro svého majitele a jeho výrobky nebo služby, prohlásí Úřad za proslulou.

(2) O prohlášení ochranné známky za proslulou rozhoduje Úřad na žádost majitele ochranné známky doloženou doklady o proslulosti ochranné známky.

(3) Zjistí-li Úřad, že proslulá ochranná známka již nesplňuje podmínky stanovené v odstavci 1, zruší rozhodnutí o jejím prohlášení za proslulou; rozhodnutí o zrušení má účinky ode dne nabytí právní moci.

Povinnosti majitele ochranné známky

§ 19

(1) Majitel ochranné známky a její smluvní uživatel jsou povinni užívat ochrannou známku, a to ve formě, v jaké je zapsána v rejstříku. Užíváním se rozumí užívání zejména na výrobcích a obalech nebo na obchodních papírech, v propagačních a inzertních materiálech.

(2) Smluvním uživatelem ochranné známky je právnická nebo fyzická osoba oprávněná užívat ochrannou známku podle § 7 odst. 3 nebo § 17 odst. 1.

(3) Majitel ochranné známky a její smluvní uživatel jsou povinni v ochranné době uchovávat doklady o jejím užívání.

§ 20

(1) Majitel ochranné známky je povinen požádat Úřad o zápis změny svého názvu a sídla nebo jména, příjmení a bydliště do rejstříku nejpozději do šesti měsíců ode dne, kdy k této změně došlo.

(2) Majitel ochranné známky je povinen oznamovat Úřadu změnu předmětu činnosti vztahující

se k ochranné známce nejpozději do šesti měsíců ode dne, kdy k této změně došlo.

(3) Majitel ochranné známky, který má sídlo nebo bydliště na území Československé socialistické republiky, je povinen oznamovat Úřadu zápisy, změny, obnovy a zániky práv ke své ochranné známce v zahraničí a spory ze vztahů z ochranných známek nejpozději do šesti měsíců ode dne, kdy skutečnost nastala.

§ 21

Československé právnické a fyzické osoby jsou povinny vyžádat si souhlas Úřadu:

a) ke změně názvu právnické osoby, který tvoří ochranná známka nebo který ochrannou známku obsahuje,

b) k uzavření nebo změně licenční smlouvy k ochranné známce zapsané v zahraničí,

c) k uzavření nebo ke změně smlouvy o přihlášce a užívání kolektivní ochranné známky zapsané v zahraničí,

d) k upuštění od udržování platnosti zápisu ochranné známky v zahraničí,

e) k převodu práva k ochranné známce zapsané v zahraničí.

Zánik práva k ochranné známce

§ 22

Právo k ochranné známce zaniká:

a) uplynutím ochranné doby, nebude-li zápis ochranné známky obnoven (§ 13 odst. 3),

b) zánikem právní subjektivity majitele ochranné známky, nebylo-li právo k ochranné známce převedeno nebo nepřešlo-li na nového majitele,

c) prohlášením majitele ochranné známky, že se svého práva vzdává; právo zaniká dnem, kdy prohlášení dojde Úřadu,

d) rozhodnutím o výmazu ochranné známky z rejstříku.

§ 23

(1) Úřad vymaže ochrannou známku z rejstříku, jestliže v řízení zahájeném z vlastního podnětu nebo na návrh třetí osoby zjistí, že

a) byla zapsána v rozporu s ustanoveními tohoto zákona; ochranná známka se posuzuje tak, jako by vůbec nebyla zapsána,

b) nebyla v Československé socialistické republice užívána po dobu pěti let předcházejících zahájení řízení o výmazu a majitel ochranné známky její neužívání řádně nezdůvodní; užívání ochranné známky smluvním uživatelem se považuje za užívání jejím majitelem.

(2) Úřad vymaže zaměnitelnou ochrannou známku z rejstříku, jestliže v řízení zahájeném na návrh majitele dříve přihlášené ochranné známky zjistí, že napadená ochranná známka je zapsána pro výrobky nebo služby téhož druhu a od zápisu napadené ochranné známky neuplynulo více než pět let.

(3) Úřad vymaže ochrannou známku z rejstříku, jestliže v řízení zahájeném na návrh majitele dříve přihlášené proslulé ochranné známky zjistí, že napadená ochranná známka je s touto proslulou ochrannou známkou zaměnitelná, byla přihlášena po prohlášení ochranné známky za proslulou a jestliže od zápisu napadené ochranné známky neuplynulo více než pět let.

(4) Úřad vymaže ochrannou známku z rejstříku, jestliže zjistí, že došlo k přechodu práva k ochranné známce, který je podle § 16 odst. 4 nepřípustný.

§ 24

Pokuty

(1) Úřad může uložit právnické nebo fyzické osobě pokutu, jestliže:

a) neužívá kolektivní ochrannou známku společně s individuální ochrannou známkou, popřípadě s plným názvem právnické osoby nebo se jménem a příjmením fyzické osoby (§ 7 odst. 4),

b) podá přihlášku ochranné známky do zahraničí před podáním přihlášky v Československé socialistické republice (§ 9),

c) nesplní povinnosti stanovené v § 20,

d) provede úkony uvedené v § 21 bez souhlasu Úřadu.

(2) Pokuta může být uložena právnické osobě až do výše 100 000 Kčs a fyzické osobě až do výše 10 000 Kčs. Při stanovení výše pokuty se přihlíží zejména k závažnosti, způsobu, době trvání a důsledkům protiprávního jednání, k okolnostem a důvodům, které vedly k porušení uložené povinnosti a k míře zavinění.

(3) Pokutu lze uložit do jednoho roku ode dne, kdy se Úřad o porušení povinnosti dozvěděl, nejpozději však do tří let ode dne, kdy k porušení povinnosti došlo.

(4) Uložená pokuta je splatná do jednoho měsíce ode dne, kdy rozhodnutí o jejím uložení nabylo právní moci a uhrazuje se na účet příslušné finanční správy.

(5) Výnos z pokut plyne do státního rozpočtu federace.

Ustanovení společná, přechodná a závěrečná

§ 25

Úřad vede rejstřík a vydává Věstník, ve kterém zveřejňuje zápisy a obnovy zápisů ochranných známek a zániky práv k nim, prohlášení ochranné známky za proslulou a jiné důležité skutečnosti, které se ochranných známek týkají.

§ 26

Ústřední orgány a národní výbory jsou povinny dbát u československých právnických osob,

které náleží do oboru jejich působnosti, aby práva těchto právnických osob k ochranným známkám byla zachována, a to zejména při organizačních změnách.

§ 27

(1) Ustanovení mezinárodních smluv, jimiž je Československá socialistická republika vázána, zůstávají nedotčena.

(2) Majitelé ochranných známek, kteří nemají sídlo nebo bydliště na území státu, který je členem mezinárodní smlouvy týkající se ochranných známek, jíž je Československá socialistická republika vázána, mají za podmínek vzájemnosti stejná práva a povinnosti jako majitelé ochranných známek, kteří mají na území Československé socialistické republiky sídlo nebo bydliště.

(3) Přihlašovatelé a majitelé ochranných známek, kteří nemají na území Československé socialistické republiky sídlo nebo bydliště, musí být v řízení před Úřadem zastoupeni organizací nebo členem organizace k tomu oprávněné.

§ 28

(1) Není-li v tomto zákoně stanoveno jinak, platí pro řízení před Úřadem obecné předpisy o správním řízení s výjimkou ustanovení § 29, 39, 49 a 50 zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád).

(2) Každé podání Úřadu se činí písemně a může se týkat pouze jedné ochranné známky. Úřad může uložit účastníkům řízení, aby ve stanovené lhůtě předložili ověřený překlad žádostí, návrhů a dokladů, pokud jsou předloženy v jiném než českém nebo slovenském jazyce.

(3) V řízení před Úřadem nelze prominout zmeškání lhůty při prokázání práva přednosti a při žádosti o obnovu zápisu ochranné známky.

(4) Práva nabytá v dobré víře v době mezi zmeškáním lhůty a jejím prominutím zůstávají nedotčena.

§ 29

(1) Spory ze vztahů z ochranných známek mezi majiteli, popřípadě smluvními uživateli ochranných známek nebo podniky zahraničního obchodu majícími sídlo nebo bydliště na území Československé socialistické republiky, které vyplývají ze zápisu, udržování platnosti zápisu, převodu, licenční smlouvy a porušení práva k ochranné známce v Československé socialistické republice nebo v zahraničí, projednají účastníci s Úřadem. Úřad jim doporučí smírné řešení.

(2) Po dobu projednávání neběží doba promlčení ani lhůty pro zánik práv s výjimkou lhůt uvedených v § 13 odst. 3.

§ 30

Úřad upraví obecně závazným právním předpisem:

a) podrobnosti řízení o zápisu, převodu přihlášky, obnově zápisu ochranné známky, o změně v ochranné známce nebo změně jejího majitele, licenční smlouvě, převodu, zániku práva k ochranné známce, náležitosti a vzory podání pro přihlášku ochranné známky, žádost o obnovu zápisu a žádost o zápis převodu práva k ochranné známce,

b) které skutečnosti se zapisují do rejstříku, do osvědčení o zápisu ochranné známky a které se zveřejňují ve Věstníku Úřadu,

c) náležitosti žádosti o výpis z rejstříku,

d) náležitosti smlouvy o přihlášce a užívání kolektivní ochranné známky,

e) podrobnosti řízení o prohlášení ochranné známky za proslulou a náležitosti pro toto prohlášení,

f) postup při projednávání sporů ze vztahů z ochranných známek s Úřadem podle § 29.

§ 31

(1) Řízení o ochranných známkách, které před nabytím účinnosti tohoto zákona dosud pravomocně neskončilo, dokončí se podle tohoto zákona.

(2) Vztahy z ochranných známek zapsaných do rejstříku před nabytím účinnosti tohoto zákona se řídí, pokud dále není stanoveno jinak, ustanoveními tohoto zákona.

(3) Právo majitele ochranné známky a držitele nezapsané značky domáhat se výmazu ochranné známky z rejstříku podle § 12 zákona č. 8/1952 Sb., o ochranných známkách a chráněných vzorech, lze uplatnit ještě po dobu dvou let od nabytí účinnosti tohoto zákona.

§ 32

Zrušují se:

1. zákon č. 8/1952 Sb., o ochranných známkách a chráněných vzorech, ve znění vládního nařízení č. 48/1953 Sb. a zákona č. 84/1972 Sb.,
2. nařízení ministra — předsedy Státního úřadu plánovacího č. 15/1952 Sb., k provedení zákona č. 8/1952 Sb., o ochranných známkách a chráněných vzorech, ve znění vládního nařízení č. 48/1953 Sb. a zákona č. 84/1972 Sb.

§ 33

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1989.

Husák v. r.
Indra v. r.
Adamec v. r.

175

ZÁKON

ze dne 8. listopadu 1988,

kterým se mění zákon č. 144/1970 Sb., o Státní bance československé

Federální shromáždění Československé socialistické republiky se usneslo na tomto zákoně:

Čl. I

Zákon č. 144/1970 Sb., o Státní bance československé, se mění takto:

§ 3 písm. b) zní:

„b) určuje kurs československé koruny k zahraničním měnám na podkladě zásad schválených vládou Československé socialistické republiky; určuje cenu zlata v bankovních operacích,".

Čl. II

V § 2 odst. 1 zákona č. 41/1953 Sb., ve znění zákonného opatření předsednictva Národního shromáždění č. 25/1961 Sb., se vypouští text za slovy „československá koruna (Kčs)" a čárka za těmito slovy se nahrazuje tečkou.

Čl. III

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1989.

Husák v. r.
Indra v. r.
Adamec v. r.

176

USNESENÍ

předsednictva České národní rady

ze dne 8. listopadu 1988

o vyhlášení doplňovací volby do Národního výboru hlavního města Prahy ve volebních obvodech č. 203 a 204 (Praha 4 - Jižní Město) a č. 205 a 206 (Praha 5 - Jihozápadní Město)

Předsednictvo České národní rady vyhlašuje podle § 50 odst. 1 zákona České národní rady č. 54/1971 Sb., o volbách do národních výborů v České socialistické republice, doplňovací volby do Národního výboru hlavního města Prahy ve volebních obvodech č. 203 (Praha 4 - Jižní Město), č. 204 (Praha 4 - Jižní Město), č. 205 (Praha 5 - Jihozápadní Město) a č. 206 (Praha 5 - Jihozápadní Město) a stanoví den jejich konání na čtvrtek 8. prosince 1988.

Kempný v. r.

177

VYHLÁŠKA

federálního ministerstva dopravy a spojů

ze dne 7. října 1988,

kterou se mění a doplňuje vyhláška č. 68/1964 Sb., o přenesení působnosti státní správy ve věcech drah, a vyhláška č. 11/1979 Sb., o působnosti správ celostátních drah na úseku státního odborného technického dozoru na dráhách

Federální ministerstvo dopravy a spojů stanoví podle § 19, 20 a 29 zákona č. 51/1964 Sb., o drahách, ve znění zákona č. 104/1974 Sb.:

Čl. I

Vyhláška ministerstva dopravy č. 68/1964 Sb., o přenesení působnosti státní správy ve věcech drah, se mění a doplňuje takto:

V § 1 se za slovo „vykonávají" vkládají slova „Ústřední ředitelství Československých státních drah a".

Čl. II

Vyhláška federálního ministerstva dopravy č. 11/1979 Sb., o působnosti správ celostátních drah na úseku státního odborného technického dozoru na dráhách, se mění a doplňuje takto:

V § 1 se za slova „se pověřují" vkládají slova „Ústřední ředitelství Československých státních drah,".

Čl. III

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. prosince 1988.

Ministr:
Ing. **Blažek** v. r.

178

VYHLÁŠKA

federálního ministerstva vnitra

ze dne 9. listopadu 1988,

kterou se mění a doplňuje vyhláška federálního ministerstva vnitra č. 119/1984 Sb., kterou se provádí zákon o občanských průkazech

Federální ministerstvo vnitra v dohodě se zúčastněnými ústředními orgány stanoví podle § 2 a 13 zákona č. 75/1957 Sb., o občanských průkazech:

Čl. I

Vyhláška federálního ministerstva vnitra č. 119/1984 Sb., kterou se provádí zákon o občanských průkazech, se mění a doplňuje takto:

1. § 2 zní:

„§ 2

(1) Občan, který žádá o vydání prvního občanského průkazu v kalendářním roce, v němž dovrší 15 let věku, je povinen předložit:

a) rodný list,

b) dvě ostré, neretušované, netónované černobílé fotografie zhotovené z téhož negativu na hladkém, lesklém polokartónu o rozměru 3,5×4,5 cm, z toho dolní bílý okraj široký 0,5 cm, zobrazující občana ve tříčtvrtečním profilu, v občanském oděvu, bez pokrývky hlavy a bez brýlí s tmavými skly, výška obličejové části hlavy (od očí k bradě) minimálně 13 mm (dále jen „fotografie"),

c) doklad o rodném čísle,[1]) jestliže není rodné číslo uvedeno na rodném listě.

(2) Občan, který žádá o vydání prvního občanského průkazu po vrácení způsobilosti k právním úkonům, je povinen předložit:

a) rodný list (rodný a křestní list),

b) dvě fotografie,

c) rozhodnutí soudu o vrácení způsobilosti k právním úkonům opatřené doložkou o právní moci,

d) doklad o rodném čísle, jestliže není rodné číslo uvedeno na jiném předkládaném dokladu.

(3) Občan, který žádá o vydání prvního občanského průkazu po získání československého státního občanství nebo po ukončení trvalého pobytu v cizině, je povinen předložit:

a) rodný list (rodný a křestní list),

b) dvě fotografie,

c) doklad prokazující důvod k vydání občanského průkazu (např. doklad o československém státním občanství),

d) doklad o stavu (oddací list, rozhodnutí soudu o rozvodu manželství nebo o prohlášení manželství za neplatné opatřené doložkou o právní moci, úmrtní list manžela nebo rozhodnutí soudu o prohlášení manžela za mrtvého opatřené doložkou o právní moci), jde-li o občana, který je ženatý (vdaná), rozvedený nebo ovdovělý,

e) rodné listy dětí (osvojenců) mladších 15 let (dále jen „děti"), jde-li o rodiče nebo osvojitele,

f) doklad o rodném čísle a je-li ženatý (vdaná), doklad o rodném čísle a místě narození manžela, pokud tyto údaje nejsou uvedeny na jiném předkládaném dokladu.".

2. § 3 zní:

„§ 3

(1) Při žádosti o vydání nového občanského průkazu, je občan povinen předložit dosavadní občanský průkaz a dvě fotografie.

(2) Žádá-li občan o vydání nového občanského průkazu a nemůže předložit dosavadní občanský průkaz, ačkoliv mu již byl vydán, je povinen předložit:

a) potvrzení o odevzdání, ztrátě nebo odcizení občanského průkazu,

b) dvě fotografie,

c) potvrzení o posledním pracovním nebo obdobném poměru, popřípadě o členském poměru k výrobnímu družstvu nebo jednotnému zemědělskému družstvu (dále jen „pracovní poměr"), popřípadě o jeho skončení v posledních 12 měsících; potvrzení nesmí být starší než sedm pracovních dnů. Občan, který není v pracovním poměru, avšak studuje, vykonává jako své hlavní zaměstnání činnost, která mu byla povolena národním výborem,[2]) provozuje svobodné povolání nebo je důchodce, je povinen předložit doklad potvrzující tuto skutečnost (potvrzení školy, národního výboru, kulturního fondu nebo umělecké agentury, popřípadě uměleckého svazu, rozhodnutí o přiznání důchodu); občan, který je v domácnosti, potvrdí tuto skutečnost písemným prohlášením.

(3) Občan, kterému byla vrácena způsobilost k právním úkonům, je k žádosti o vydání nového občanského průkazu povinen předložit kromě dvou fotografií i rozhodnutí soudu o vrácení způsobilosti k právním úkonům opatřené doložkou o právní moci.

(4) Jestliže žádá o vydání nového občanského průkazu občan po ukončení trvalého pobytu v cizině, je povinen předložit kromě dvou fotografií i potvrzení o odevzdání cestovního dokladu opravňujícího jej k trvalému pobytu v cizině a jde-li o muže staršího 19 let též průkaz brance, vojenskou knížku, propouštěcí list nebo průkaz o neschopnosti k vojenské činné službě k nahlédnutí a opsání příslušných údajů.

(5) Kromě dokladů uvedených v odstavci 1, popřípadě v odstavcích 2, 3 nebo 4 je občan povinen předložit:

a) rodný list (rodný a křestní list), jestliže v dosavadním občanském průkazu neměl uvedeny údaje o rodičích nebo jestliže měl dosavadní občanský průkaz vydaný po změně příjmení a neměl v něm uvedeno rodné příjmení,

b) oddací list, popřípadě doklad o rodném čísle manžela, jestliže je ženatý (vdaná) a v dosavadním občanském průkazu neměl uvedeny údaje o manželovi (jméno, příjmení, rodné příjmení, rodné číslo a místo narození),

c) doklad o rodném čísle, jestliže rodné číslo neměl uvedeno v dosavadním občanském průkazu a není uvedeno na jiném předkládaném dokladu,

d) doklad o rodných číslech dětí, jestliže tato čísla neměl uvedena v dosavadním občanském průkazu.

(6) Jestliže je důvodem k vydání nového občanského průkazu změna příjmení, jména nebo rodného čísla nebo jestliže občan při vydávání občanského průkazu současně žádá o vyznačení no-

[1]) § 5 písm. b) a c) vyhlášky Federálního statistického úřadu č. 55/1976 Sb., o rodném čísle.

[2]) Prodej zboží a poskytování jiných služeb občany podle nařízení vlády České socialistické republiky č. 1/1988 Sb., o prodeji zboží a poskytování jiných služeb občany na základě povolení národního výboru nebo nařízení vlády Slovenské socialistické republiky č. 2/1988 Sb., o prodeji zboží a poskytování jiných služeb občany na základě povolení národního výboru.

vého údaje, je povinen předložit i doklad o této změně nebo doklad potvrzující nový údaj.

(7) Žádá-li při vydávání nového občanského průkazu občan současně zápis titulu absolventa vysoké školy, který neměl zapsán v dosavadním občanském průkazu je povinen předložit doklad o získání takového titulu (např. diplom, doklad o složení rigorózní zkoušky). Při získání dvou nebo více titulů se před příjmení občana zapisuje pouze jeden z těchto titulů; zbývající tituly se na žádost občana zapisují do rubriky „zvláštní záznamy“.“.

3. § 4 zní:

„§ 4

(1) Vojáci z povolání Československé lidové armády, kteří při zániku služebního poměru žádají o vydání občanského průkazu, jsou povinni předložit osobní průkaz generála, důstojníka nebo praporčíka Československé lidové armády k nahlédnutí a opsání příslušných údajů; současně jsou povinni předložit doklad prokazující zánik jejich služebního poměru a dvě fotografie.

(2) Nemohou-li občané uvedení v odstavci 1 předložit osobní průkazy generála, důstojníka nebo praporčíka Československé lidové armády, nemají-li v těchto průkazech zapsány všechny potřebné údaje, nebo žádají-li o zápis dalších údajů (např. dosažené vzdělání), jsou povinni předložit všechny potřebné doklady prokazující skutečnosti, které jsou předmětem zápisu do občanského průkazu.“.

4. § 5 zní:

„§ 5

(1) Na vyzvání okresní správy Sboru národní bezpečnosti je občan povinen předložit doklad o československém státním občanství, jestliže o jeho státním občanství vzniknou pochybnosti.[3])

(2) Místo matričního dokladu vystaveného orgánem cizího státu je občan povinen předložit výpis ze zvláštní matriky;[4]) nelze předložit výpis z matriky, kterého má být užito v cizině.[5])

(3) Na vyzvání okresní správy Sboru národní bezpečnosti je občan povinen předložit spolu s rozhodnutím cizozemského soudu rozhodnutí Nejvyššího soudu Československé socialistické republiky o uznání rozhodnutí cizozemského soudu na území Československé socialistické republiky, jestliže je toto uznání podle zákona potřebné.[6])“.

5. § 6 zní:

„§ 6

(1) Doklady musí být předloženy v prvopise nebo ověřeném opise (ověřené fotokopii). U cizojazyčných dokladů je občan povinen na vyzvání okresní správy Sboru národní bezpečnosti předložit jejich ověřený překlad do českého nebo slovenského jazyka.

(2) Vzniknou-li pochybnosti o správnosti nebo úplnosti dokladů nebo v nich uvedených údajů, je občan povinen předložit na vyzvání okresní správy Sboru národní bezpečnosti nový doklad.

(3) Doklady potřebné k vydání občanského průkazu může za občana žádajícího o jeho vydání předložit osoba jemu blízká nebo žijící s ním ve společné domácnosti, popřípadě jím pověřený zástupce.

(4) Občanský průkaz je občan povinen převzít osobně a jeho převzetí i správnost údajů v něm uvedených potvrdit svým podpisem. Okresní správa Sboru národní bezpečnosti při předávání občanského průkazu vrátí občanu předložené doklady s výjimkou dosavadního občanského průkazu a potvrzení o odevzdání, ztrátě nebo odcizení občanského průkazu; potvrzení o zaměstnání, které organizace vystavují pro účely vydání nového občanského průkazu, se vracejí na žádost občanů.“.

6. § 7 zní:

„§ 7

(1) Při vydávání občanského průkazu zapisuje do něho okresní správa Sboru národní bezpečnosti údaje podle předtištěných rubrik na základě předložených dokladů.

(2) Po převzetí občanského průkazu je občan povinen jej předložit příslušnému ústavu národního zdraví k zápisu očkování — přeočkování proti tetanu nebo k ověření takového záznamu, pokud se tomuto očkování podrobil.

(3) Po převzetí prvního občanského průkazu nebo občanského průkazu vydaného po vrácení způsobilosti k právním úkonům nebo po ukončení trvalého pobytu v cizině jej občan neprodleně předloží škole k zápisu o docházce do školy nebo o denním studiu, popřípadě organizaci k zápisu o pracovním poměru[7]) nebo národnímu výboru k záznamu o tom, že vykonává jako své hlavní zaměstnání činnost, která mu byla tímto národním výborem povolena.“.

---

[3]) § 15 zákona České národní rady č. 39/1969 Sb., o nabývání a pozbývání státního občanství České socialistické republiky.
§ 16 zákona Slovenské národní rady č. 206/1968 Sb., o nabývání a pozbývání státního občanství Slovenské socialistické republiky.

[4]) § 61 vyhlášky federálního ministerstva vnitra č. 22/1977 Sb., kterou se vydávají bližší předpisy k zákonu o matrikách.

[5]) § 30 odst. 5 vyhlášky č. 22/1977 Sb.

[6]) § 2 a 67 zákona č. 97/1963 Sb., o mezinárodním právu soukromém a procesním, ve znění pozdějších předpisů.

[7]) § 1 až 3 nařízení vlády Československé socialistické republiky č. 54/1975 Sb., kterým se provádí zákoník práce.

7. § 9 odst. 1 písm. c) zní:

„c) předložit při narození, osvojení, úmrtí, zrušení osvojení nebo při změně příjmení, jména nebo rodného čísla dětí občanský průkaz spolu s příslušným dokladem národnímu výboru pověřenému vedením matrik k zápisu této skutečnosti,".

8. § 9 se doplňuje odstavcem 3, který zní:

„(3) Při změně vojenského poměru je občan povinen požádat okresní (obvodní, městskou) vojenskou správu o vyznačení této změny. Na žádost občana vyznačí tuto změnu i okresní správa Sboru národní bezpečnosti po předložení průkazu brance, vojenské knížky, propouštěcího listu nebo průkazu o neschopnosti k vojenské činné službě. Při odvodním řízení může změnu vojenského poměru vyznačit v občanském průkazu odvodní komise.".

9. V § 10 se slova v závorce nahrazují slovy „(např. údaje o dosaženém vzdělání, o titulu absolventa vysoké školy, o vědeckých hodnostech).".

10. § 12 odst. 1 písm. b) bod 2. zní:

„2. O narození (osvojení), o úmrtí (zrušení osvojení) nebo o změně příjmení, jména nebo rodného čísla dětí,".

Čl. II

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. prosince 1988.

Ministr:

Ing. **Kincl** v. r.

179

VYHLÁŠKA

federálního ministerstva zahraničního obchodu

ze dne 11. listopadu 1988,

kterou se mění a doplňuje vyhláška č. 41/1985 Sb., o neobchodních vývozech a dovozech věcí

Federální ministerstvo zahraničního obchodu stanoví podle § 54 zákona č. 42/1980 Sb., o hospodářských stycích se zahraničím, ve znění zákona č. 102/1988 Sb.:

Čl. I

Vyhláška č. 41/1985 Sb., o neobchodních vývozech a dovozech věcí, se mění a doplňuje takto:

1. § 2 odst. 4 písm. c) zní:

„c) věci nabyté v zahraničí československými fyzickými osobami a dovážené v nezbytně nutné míře za účelem výkonu jim povolené hospodářské činnosti na území Československé socialistické republiky[1]) s výjimkou věcí dovážených za účelem prodeje nebo k přípravě pokrmů a nápojů,[1a]) pokud byly tyto věci v zahraničí získány darem nebo jejich hodnota nepřesahuje hodnotu přidělených nebo v zahraničí dovoleným způsobem získaných devizových prostředků, které mohou československé fyzické osoby podle platných předpisů pro nákup věcí použít.".

2. V § 1 odst. 1 písm. b) bod 1. se částka „1000 Kčs," nahrazuje částkou „500 Kčs,".

3. Z ustanovení § 1 odst. 1 písm. c) se vypouštějí slova „je-li jejich celková hodnota vyšší než 300 Kčs,".

4. V § 1 odst. 2 písm. b) bod 1. aa) se částka „1000 Kčs," nahrazuje částkou „500 Kčs,".

5. Ustanovení § 7 odst. 1 písm. a) bod 2. se vypouští.

6. Za § 16 se vkládá nový § 16a, který zní:

„16a

Seznamy věcí, které je z Československé socialistické republiky zakázáno vyvážet nebo k jejichž vývozu je třeba povolení podle příloh č. 1 a 2 vyhlášky, jsou vyvěšeny na všech hraničních přechodech v příslušných jazykových mutacích.".

7. Příloha č. 1 zní:

[1]) Např.: nařízení vlády ČSR č. 1/1988 Sb., o prodeji zboží a poskytování jiných služeb občany na základě povolení národního výboru, a nařízení vlády SSR č. 2/1988 Sb., o prodeji zboží a poskytování jiných služeb občany na základě povolení národního výboru.

[1a]) § 8 odst. 2 nařízení vlády ČSR č. 1/1988 Sb.
§ 8 odst. 2 nařízení vlády SSR č. 2/1988 Sb.

„Věci, k jejichž vývozu je třeba povolení [§ 1 odst. 1 písm. c) a § 1 odst. 2 písm. b) bod 1. cc) vyhlášky]:

1. potravinářské výrobky, které nejsou uvedeny v příloze č. 2
2. pletené vrchní ošacení pro dospělé
3. podšívkoviny z umělého hedvábí
4. ložní prádlo
5. peří a péřové výrobky
6. kožené rukavice a galanterní výrobky z přírodní kůže
7. stany
8. gumotextilní lehátka a nafukovací čluny
9. sportovní potřeby všeho druhu včetně rybářských
10. kulové zbraně (včetně sportovních vzduchových zbraní), lovecké brokové zbraně, speciální expanzní přístroje a střelivo*)
11. barevné televizní přijímače
12. rozhlasové přijímače a jejich kombinace
13. magnetofony, gramofony
14. elektrické chladničky jednodvéřové
15. elektrické spotřebiče na topení a ohřev vody
16. drobné elektrické spotřebiče rotační a tepelné (např. kávovary, mixéry, roboty, remosky atd.)
17. svítidla včetně křišťálových lustrů
18. plynové spotřebiče
19. kamna a sporáky na pevná paliva
20. smaltované vany, kotle, pařáky a vědra
21. řemeslnické a hospodářské nářadí a nástroje včetně elektrických
22. smaltované a hliníkové nádobí
23. sanitární keramika (klozety, umyvadla, bidety apod.)
24. automatické pračky
25. vysavače
26. dřevěné sudy
27. nátěrové hmoty a ředidla
28. lékařské teploměry
29. včelařské potřeby
30. moštoměry
31. vložkové a visací zámky
32. skleněné sifonové a šlehačkové láhve
33. pletací stroje“.

8. Příloha č. 2 zní:

„Věci, jejichž vývoz je zakázán (§ 7 odst. 1 vyhlášky):

1. trvanlivě masné výrobky a speciality
2. kondenzovaná mléka slazená a neslazená včetně tubových
3. koření
4. káva a čaj
5. suché plody (mandle, lísková jádra, ořechy vlašské, kokos strouhaný, rozinky)
6. kakao a kakaové nápoje
7. kompoty z jižních plodů, citrusové koncentráty a džusy
8. rybí konzervy dovezené z NSZ
9. umělá sladidla
10. zboží osobní hygieny a toalety
11. kojenecké a dětské ošacení všeho druhu
12. pletené prádlo a prádlo šité z tkanin
13. oděvy z usní a kožešinové výrobky z přírodních materiálů
14. obuv všeho druhu
15. pletací příze
16. punčochové zboží včetně punčochových kalhot
17. dětské pleny
18. výrobky ze zlata a stříbra
19. pneumatiky, veloplášť, galusky a duše
20. automobily, motocykly, mopedy a náhradní díly k nim
21. jízdní kola a náhradní díly k nim
22. šicí stroje a náhradní díly k nim
23. vodoinstalační, elektroinstalační a plynoinstalační materiál
24. armatury včetně náhradních dílů
25. mrazničky a kombinované chladničky (dvoudvéřové)
26. elektrické sporáky
27. článkové a deskové radiátory
28. psací stroje
29. sekačky na trávu elektrické a benzínové
30. užitkový porcelán a varné sklo
31. osobní počítače včetně příslušenství
32. videomagnetofony
33. negativní filmy Equicolor a Fomacolor
34. střešní krytiny
35. řezivo a stavební dřevo
36. kanalizační roury
37. keramické obkladové materiály a dlaždice
38. okna a dveře
39. cement a vápno
40. izolační pásy asfaltové
41. hutní materiály
42. mlýnky na maso a lisy na ovoce
43. saponátové prací prostředky
44. starožitnosti
45. výrobky dovezené z nesocialistických států a SFRJ“.

9. Příloha č. 3 se vypouští.

Čl. II

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 15. listopadu 1988.

Ministr:

Ing. **Štěrba** v. r.

*) Zákon č. 147/1983 Sb., o zbraních a střelivu.

180

VYHLÁŠKA

federálního ministerstva zahraničního obchodu

ze dne 11. listopadu 1988,

kterou se mění a doplňuje vyhláška č. 9/1988 Sb., o osvobození osobních počítačů, mikropočítačů a barevných televizních přijímačů od dovozního cla

Federální ministerstvo zahraničního obchodu stanoví podle § 44 odst. 2 zákona č. 44/1974 Sb., celní zákon, ve znění zákona č. 117/1983 Sb.:

Čl. I

Vyhláška č. 9/1988 Sb., o osvobození osobních počítačů, mikropočítačů a barevných televizních přijímačů od dovozního cla, se mění a doplňuje takto:

1. Název vyhlášky zní: **„o celních úlevách při dovozu některých druhů neobchodního zboží“.**

2. V § 1 se vypouštějí slova: „do 512 KB operační paměti“.

3. Za § 2 se vkládá nový § 2a, který zní:

„§ 2a

Sazba cla u zboží patřícího do položek celního sazebníku neobchodního zboží (příloha k vyhlášce č. 10/1988 Sb.) položka 4 a) až 4 c) — motorová vozidla, položka 11 a) a 11 b) — videorekordéry a videopřehrávače, položka 12 — videokamery pro barevný záznam, položka 14 a) až 14 e) přístroje zvukové a reprodukční techniky se snižuje o 50 %.“.

4. § 3 zní:

„§ 3

Celní úlevy podle této vyhlášky se poskytují jen na zboží dovážené v přiměřeném množství podle předpisů o neobchodních dovozech věcí.[1])“.

5. Ustanovení § 4 se vypouští.

Čl. II

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 15. listopadu 1988.

Ministr:
Ing. **Štěrba** v. r.

181

VYHLÁŠKA

federálního ministerstva zahraničního obchodu

ze dne 11. listopadu 1988,

kterou se mění vyhláška č. 51/1986 Sb., kterou se provádí celní zákon

Federální ministerstvo zahraničního obchodu stanoví podle § 44 odst. 2 zákona č. 44/1974 Sb., celní zákon, ve znění zákona č. 117/1983 Sb.:

Čl. I

Vyhláška č. 51/1986 Sb., kterou se provádí celní zákon, se mění takto:

V § 40 odst. 5 písm. a) se částka „300 Kčs“ nahrazuje částkou „500 Kčs“.

Čl. II

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 15. listopadu 1988.

Ministr:
Ing. **Štěrba** v. r.

[1]) Vyhláška č. 41/1935 Sb., o neobchodních vývozech a dovozech věcí, ve znění pozdějších předpisů.

Vydavatel: Federální statistický úřad, Praha — **Redakce:** Tržiště 9, 118 16 Praha 1 - Malá Strana, telefon 53 36 86 — **Administrace:** Statistické a evidenční vydavatelství tiskopisů, n. p. (SEVT), Tržiště 9, 116 16 Praha 1 Malá Strana, telefon 53 38 41—9 — Vychází podle potřeby — **Roční předplatné činí 80,— Kčs,** vybírá se v 1. čtvrtletí a je stanoveno za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku. **Účet pro předplatné:** SBČs Praha 1, účet č. 19—706—011 — Požadavky na předplatné, na zrušení odběru a na změnu počtu odebíraných výtisků pro nadcházející ročník uplatnit do 15. 11. kalendářního roku. Změny adres se provádějí od následujícího čtvrtletí — **Distribuce předplatitelům:** SEVT, n. p., Tržiště 9, 118 16 Praha 1 Malá Strana, telefon 53 38 41—9, **jednotlivé částky** lze na objednávku obdržet v odbytovém středisku SEVT, Svatoslavova 7, 140 83 Praha 4 Nusle, telefon 43 36 15; **za hotové v prodejnách SEVT:** Praha 2, Bruselská 2, telefon 25 84 93 — Brno, Česká 14, telefon 265 72 — Karlovy Vary, Engelsova 53, telefon 268 95 a **v prodejnách Knihy:** České Budějovice, Žižkovo nám. 25 — Teplice v Čechách, Leninova 15, — Jihlava, Komenského 16, — Gottwaldov, Marxinova 122 — Novinová sazba povolena poštou Praha 07, číslo 313 348 BE 55 Tisknou: Tiskařské závody, n. p., závod 4, Karmelitská 6, Praha 1 Malá Strana — Dohledací pošta Praha 07